

Zeszyt **liturgiczny**

Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2018/2019

W MOCY BOŻEGO DUCHA

Duch, który
umacnia miłość
2017-2019

PROGRAM DUSZPASTERSKI NA ROK 2018/2019
„W mocy Bożego Ducha”

POD REDAKCJĄ:

ks. dr. Jana Bartoszka
ks. mgr. lic. Romana Chromego
ks. dr. Krystiana Piechaczka
(Sekretariat Komisji Duszpasterskiej
Konferencji Episkopatu Polski)
oraz zespołu GN

KOREKTA:
zespół GN

SKŁAD I ŁAMANIE:
Jacek Bekman

WYDAWCA:
Instytut Gość Media

DRUK:
Drukarnia Archidiecezjalna w Katowicach

ISBN kolekcja: 978-83-950701-0-5
ISBN z. 4.: 978-83-950701-4-3

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie ks. Krystian Piechaczek (Gliwice).....	5
Rozpoczęcie nowego roku duszpasterskiego – 1. niedziela Adwentu 2018 r. ks. Jarosław Grzegorzczak (Białystok).....	7
I Liturgia Mszy Świętej	7
II Nabożeństwo popołudniowe – nieszpory.....	9
Nabożeństwo z okazji Dnia Życia Konsekwowanego – 2 II 2019 r. ks. Grzegorz Śmieciński (Katowice).....	13
I Uroczyste nieszpory z elementami nabożeństwa	13
II Nabożeństwo eucharystyczne za osoby życia konsekrowanego.....	18
III Nabożeństwo eucharystyczne we wspólnotach zakonnych	20
Dzień Chorego w parafii ks. Wojciech Bartoszek (Katowice)	25
Propozycja nabożeństw przed sakramentem pokuty i pojednania ks. Jan Bartoszek (Tarnów)	33
I Nabożeństwo eucharystyczne	33
II Nabożeństwo słowa Bożego z rachunkiem sumienia na Wielki Post.	37
Modlitewna nowenna przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego ks. Krystian Kletkiewicz (Gdańsk).....	47
Nabożeństwo dziękczynne za sakrament bierzmowania: „Tak i Ja was posyłam” ks. Bogusław Wolański (Legnica).....	65
Propozycja adoracji dla kapłanów: „Kapłan w mocy Bożego Ducha” ks. Roman Stafin (Tarnów).....	71
Nabożeństwo na uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Zakończenie drugiego roku realizacji programu duszpasterskiego ks. Grzegorz Śmieciński (Katowice)	77

Wprowadzenie

Jednym z warunków owocnej realizacji aktualnego programu duszpasterskiego jest żywa więź z Osobą Ducha Świętego, który w liturgii „jest wychowawcą wiary Ludu Bożego” (KKK 1091). Funkcja wychowawcy, którą pełni w relacji do ochrzczonych, zmierza do uformowania w nich postaw odzwierciedlających życie Chrystusa Zmartwychwstałego. Można więc przyjąć jako pewnik, że przed wszelkiego rodzaju działalnością wynikającą z realizacji otrzymanych duchowych darów jest najpierw miejsce na wszczęcie wiernych mocą Ducha Świętego w misterium Chrystusa. Pomijając działanie Bożego Ducha na rzecz zjednoczenia Kościoła z życiem i posłaniem Chrystusa, zgadzamy się na zwykły aktywizm, który w procesie budowania Kościoła pozostaje czymś bezużytecznym.

Wypełniając zadania, które stawia aktualny program duszpasterski, zakładamy najpierw pierwszeństwo działania Bożego Ducha na rzecz doprowadzenia do komunii z Chrystusem. Liturgia staje się dla wierzących okazją do włączenia się w to dzieło przez gotowość z ich strony do bycia przekształconymi w „żywą ofiarę dla Boga, przez duchową przemianę na wzór Chrystusa, przez troskę o jedność Kościoła i uczestnictwo w Jego posłaniu przez świadectwo i służbę miłości” (KKK 1109). Podjęcie misji w mocy Bożego Ducha jest więc ściśle powiązane ze zgodą zainteresowanych na Jego działanie, które rozpoznaje i przedstawia Kościół.

Zeszyt liturgiczny, który oddajemy do rąk naszych czytelników, pragnie przybliżyć szeroki wybór propozycji rozłożonych w czasie, których kolejność wynika z układu kalendarza liturgicznego. Wśród wspomnianych propozycji znajdziemy konspekty nabożeństw i adoracji, jak również teksty pomocne w przygotowaniu liturgii Mszy Świętej. Adresatami przygotowanych tekstów są duchowni, osoby zakonne, osoby życia konsekrowanego oraz wierni świeccy. Wspólnym mianownikiem zamieszczonych w tym zeszycie propozycji jest pomoc w odnalezieniu właściwego kształtu misji, którą każdy wierzący mocą przyjętego sakramentu bierzmowania winien podjąć dla dobra Kościoła.

W imieniu Sekretariatu Komisji Duszpasterskiej KEP dziękuję serdecznie wszystkim Autorom konspektów, które znalazły się w niniejszym opracowaniu.

KS. KRYSZTOF PIECHACZEK

KS. JAROSŁAW GRZEGORCZYK (BIAŁYSTOK)

ROZPOCZĘCIE NOWEGO ROKU DUSZPASTERSKIEGO – I NIEDZIELA ADWENTU 2018 R.

I. Liturgia Mszy Świętej

1. Wstęp

Bracia i siostry, dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy Adwent, który w liturgii Kościoła składa się z dwóch części. Pierwsza, która trwa do 16 grudnia, przygotowuje nas do powtórnego przyjścia Chrystusa na ziemię. Druga, czyli 8 pozostałych dni, otwiera nasze serca na przyjęcie Jezusa narodzonego w Betlejem.

Uwierzmy w to, co Jezus mówi do nas w dzisiejszej Ewangelii. Nie lekceważmy potrzeby czuwania i trwania w gotowości na Jego powtórne przyjście. O owym dniu i owej godzinie nikt z ludzi nie wie, pewne jest jednak, że kiedyś nadejdą. Czyńmy więc wszystko, aby na spotkanie z Bogiem być zawsze gotowym.

Pierwszą niedzielą Adwentu rozpoczynamy również nowy rok duszpasterski Kościoła w Polsce, którego hasłem są słowa: „W mocy Bożego Ducha”. W ubiegłym roku staraliśmy się odkryć i poznać trzecią Osobę Trójcy Świętej, czyli Ducha Świętego, którego moc i dary otrzymaliśmy w sakramencie bierzmowania. W tym roku pragniemy podjąć się misji, która wynika z tego obdarowania, misji codziennego głoszenia Ewangelii własnym życiem, bycia uczniem-misjonarzem Chrystusa.

2. Impulsy do homilii

W dzisiejszym pierwszym czytaniu Bóg przez proroka Jeremiasza ogłasza, że dotrzyma obietnicy danej domowi izraelskiemu i domowi judzkiemu oraz że w końcu nadejdzie upragniony dzień zbawienia. Tym, który tego

dokona, będzie potomek Dawida, Pan Sprawiedliwy. Aby wypełnić tę zapowiedź, Pan Sprawiedliwy narodzi się jako człowiek.

Zanim jednak będziemy świętować Jego narodziny, liturgia Kościoła w pierwszej części Adwentu kieruje naszą uwagę na Jego powtórne przyjście. Ani dnia, ani godziny tego przyjścia nie znamy. Skoro jednak sam Jezus taki dzień zapowiada, nie sposób przejść obok tego faktu obojętnie. Zapowiadany dzień będzie się wiązał z końcem świata, ale nade wszystko będzie to dzień naszego spotkania z Bogiem. Nie dziwi więc fakt, że Jezus chce nas przestrzec przed brakiem czujności i gotowości. Wzywa nas niejako do obserwowania znaków, które ukażą się na niebie i na ziemi: „Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec huku morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze strachu w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi” (Łk 21,25-26).

To, co może nam zagrażać i uspić naszą czujność, to codzienne życie w oderwaniu od Boga, skoncentrowanie się tylko na sprawach doczesnych i przyjemnościach tego świata. Dlatego Jezus wprost nas napomina: „Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociążałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie spadł na was znienacka jak potrzask” (Łk 21,34-35).

Świadomi tego wszystkiego, rozważmy dobrze, jak wygląda nasze osobiste życie, jak wygląda nasza wiara. Odrzucając pokusę życia tylko sprawami doczesnymi, zwróćmy się całym sercem do miłującego Boga. Wróćmy do chwil, w których w sakramencie bierzmowania zostaliśmy napełnieni darami Ducha Świętego: mądrości, rozumu, umiejętności, rady, męstwa, pobożności, bojaźni Bożej. Tak obdarowani i umocnieni, zostaliśmy wtedy posłani, by swoim życiem głosić Chrystusa, głosić w mocy Bożego Ducha. Nie obawiajmy się więc iść za Jezusem i przyznawać się do Niego, nawet jeśli z tego powodu doświadczamy odrzucenia przez ludzi. Pamiętajmy o słowach: „Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Ciescie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie” (Mt 5,11-12).

Niech ten Adwent wyprostuje ścieżki naszego życia, niech oczyści nasze serca z tego, co nas powstrzymuje od wyznawania wiary, abyśmy byli zawsze gotowi na spotkanie z Panem. Amen.

3. Modlitwa wiernych

W adwentowym czasie oczekiwania na przyjście Pana przedstawmy Mu nasze pokorne prośby:

Módlmy się za Kościół święty, aby w mocy Ducha Świętego oczekiwał powtórnego przyjścia Syna Bożego.

Módlmy się za rządzących państwami, aby świadomi swojej odpowiedzialności, troszczyli się o pokój i sprawiedliwość na świecie.

Módlmy się za ludzi uwikłanych w różne nałogi i zniewolenia, aby podjęli duchową walkę i odzyskali zdrowie duszy oraz ciała.

Módlmy się za młodych, zwłaszcza tych, którzy przygotowują się do sakramentu bierzmowania, aby otworzyli swoje serca na uświęcającą moc Ducha Świętego i przyjęli Jego dary.

Módlmy się za naszych bliskich zmarłych, aby cieszyli się niebem na wieki.

Módlmy się za nas samych, abyśmy w tym czasie Adwentu usunęli zło, które nas powstrzymuje w drodze do Boga.

Panie Jezu Chryste, wysłuchaj łaskawie naszych prośb i spraw, abyśmy mieli serca gotowe na spotkanie z Tobą i mogli kiedyś oglądać Twoją chwałę w niebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

4. Na rozesłanie

Niech rozpoczęta droga Adwentu pomoże nam uwolnić się od tego wszystkiego, co przysłania nam przychodzącego Boga. Podejmijmy duchowy wysiłek, by nasze serca nie były ociążałe na skutek pogoni za dobrami tego świata. Na spotkanie z Nim starajmy się być gotowi każdego dnia.

II. Nabożeństwo popołudniowe – nieszpory

1. Myśli do kazania

W Adwencie rozważamy dwa przyjścia Jezusa: to pierwsze, kiedy ponad 2000 lat temu narodził się w Betlejem w ubogiej stajni, jako bezbronny Dziecię, i to drugie, które ma nastąpić w czasach ostatecznych. Wiare w to powtórne przyjście wyznajemy słowami: „Wstąpił do nieba, siedzi po prawicy

Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale, sądzić żywych i umarłych, a królestwu Jego nie będzie końca”.

Teraz Jezus zasiada po prawicy Ojca, ale zgodnie ze swoją zapowiedzią kiedyś przyjdzie sądzić żywych i umarłych. To przynagla nas do refleksji nad własnym życiem, nad tym, z czym na ten sąd pójdziemy, z czym staniemy przed Bogiem. To, czego Bóg oczekuje od ludzi, to nade wszystko wiara połączona z uczynkami miłości. Zapytajmy więc siebie o wiarę i o miłość w naszych myślach, słowach i uczynkach. Jeśli zesliśmy z drogi Bożej, to Adwent zaprasza nas do powrotu na właściwe ścieżki. Jeśli całkowicie odwróciliśmy się od Boga, to Adwent wzywa nas do nawrócenia.

Nie bądźmy obojętni na to wezwanie. Z pomocą przychodzi nam Duch Święty, który bardzo pragnie doprowadzić nas do Boga Ojca. Otwórzmy się więc na Jego obecność. Wołajmy, aby przyszedł i swoją mocą rozpalil w nas pragnienie dobrego życia. Prośmy Go o światło sumienia i uleczenie zranionych serc. W gotowości oczekujemy przyjścia Pana.

2. Modlitwa przed Najświętszym Sakramentem

Uwielbienie

Panie Jezu Chryste, obecny w Najświętszym Sakramencie, u progu Adwentu klękamy przed Tobą, aby wyznać swoją wiarę. Ty, który przyszedłeś na ziemię, aby pojednać nas z Bogiem Ojcem, w znaku chleba pozostałeś z nami na zawsze. W ten sposób zamieszkałeś wśród nas, ludzi grzesznych, i stałeś się dla nas pokarmem w drodze do wieczności. Przyjmij dzisiaj nasze dziękczynienie. Bądź uwielbiony za miłość, jaką nam okazałeś, za Twoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Swoją świętością przeniknij nasze umysły i serca, abyśmy nią ożywieni, zawsze Ciebie wysławiali i nade wszystko miłowali.

Prośby do Ducha Świętego

Duchu Święty, który w sakramencie bierzmowania napełniłeś nas swoimi darami, przybądź i zapal w naszych sercach ogień Twojej miłości. Niech on oczyści nas ze wszelkich złych skłonności i usposobi ku temu, co prawdziwe, dobre i piękne. Na początku nowego roku duszpasterskiego prosimy Cię, Duchu Święty, otocz swoją miłością Kościół w Polsce, kapłanów, osoby życia

konsekrowanego i wszystkich wiernych świeckich. Spraw, aby był czytelnym znakiem miłosiernego Boga i aby odważnie głosił Jezusa Chrystusa. Niech wreszcie napełni nasze serca taką mocą i odwagą, jaką obdarzyłeś apostołów w dniu Pięćdziesiątnicy.

Chwila ciszy.

Uwielbiam Cię, Duchu Święty, i z ufnością błagam Cię, abyś zawsze mieszkał w moim sercu, abyś nieustannie udzielał mi swoich darów.

O Duchu Święty, Dawco daru mądrości, oświecaj mnie.

O Duchu Święty, Dawco daru rozumu, pouczaj mnie.

O Duchu Święty, Dawco daru rady, kieruj mną.

O Duchu Święty, Dawco daru męstwa, umacniaj mnie.

O Duchu Święty, Dawco daru umiejętności, prowadź mnie.

O Duchu Święty, Dawco daru pobożności, uświęcaj mnie.

O Duchu Święty, Dawco daru bojaźni Bożej, broń mnie.

Duchu Święty, tak mnie przemieniaj, abym coraz bardziej płonął miłością do Boga i do ludzi. Spraw, abym od Boga nie odszedł i życia wiecznego nie zatracił. Amen.

NABOŻEŃSTWO Z OKAZJI DNIA ŻYCIA KONSEKROWANEGO – 2 II 2019 R.¹

I. Uroczyste nieszpory z elementami nabożeństwa

Komentarz przed procesją wejścia

Szczególnie uroczystą formą nieszporów jest sprawowanie tej modlitwy z liturgią światła i kadzidła. Bierze ona początek z obrzędów chrześcijańskich sięgających czasów św. Ambrożego i św. Hieronima, tj. IV w. po narodzeniu Chrystusa. Została ona przywrócona do liturgii po Soborze Watykańskim II.

Pierwsza część liturgii to *lucernarium* – czyli liturgia światła. Zapalenie świec na ołtarzu przypomina nam, że światło jest symbolem Chrystusa, o którym śpiewamy, że jest „odwiecznym odbłaskiem Ojca”. On oświeca każdego człowieka. Będziemy się modlić, by Chrystus powrócił i przyniósł nam łaskę wiekuistej światłości.

Po wezwaniu „Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu...” następuje *turyferarium*, czyli obrzęd kadzidła. Naszą modlitwę symbolizuje wznoszący się ku niebu dym kadzidła.

W trakcie zasypywania kadzidła (stojącego przed ołtarzem) odmówimy Psalm 141, którego refren przypomina o tym, że nasza modlitwa jak dym kadzidła wznosi się przed oblicze Boga, a wzniesione do modlitwy ręce składają Mu wieczorną ofiarę chwały. Nasze głosy łączymy z chórami aniołów i świętych, którzy wychwalają dobrego Boga.

Nieszpory są modlitwą wspólnoty Kościoła, którego Głową jest Chrystus. Jest On w szczególny sposób obecny wśród modlącego się ludu. Posyła

¹ Zasadnicze źródło śpiewów: ks. J. Siedlecki, *Śpiewnik kościelny*, red. ks. W. Kałamarz CM, Kraków 2017 (wyd. XLI, uznane przez KEP jako ogólnopolski śpiewnik liturgiczny).

nam Ducha Świętego, który umacnia nas w naszej misji i naszym posłannictwie. Liturgię nieszporów zakończy błogosławieństwo i rozesłanie, które przypomni nam o dawaniu świadectwa Chrystusowi, abyśmy szli „w mocy Bożego Ducha” i owoc przynosili.

1. Improwizacja organowa

2. Śpiew: *Radosna Światłości*

Lucernarium *Po dojściu do prezbiterium celebrans lub diakon zapala świece na (przy) ołtarzu (w sposób uroczysty – za pomocą polityki, którą może podać ministrant).*

Radosna Światłości

m. franc.
opr. s. M. B. Tkocz AM

Ra - do - sna Świa - tło - ci, o - dwieczny od - bla - sku Oj - ca.

Świę - ty i bło - go - sła - wio - ny, Je - zu Chry - ste

1. Ze - bra - ni przed za - cho - dem słoń - ca, pat - rząc
2. Go - dzien jes - teś, o Sy - nu Bo - ży, w każ - dym

na świa - tło wie - czor - nej zo - rzy, Chwa - li - my
cza - sie o - de - brać cześć, - chwa - lę. Chwa - lą

D.C. al Fine

Cie - bie Oj - cze i - Sy - nu i Du - chu Świę - ty.
Cie - bie Two - i Świę - ci, Ca - ly świat sła - wi Cie - bie.

3. Boże, wejrzyj...

4. Śpiew: Psalm 141

Turyferarium

Celebrans zasypuje kadzidło przed ołtarzem.

Nieszpory - turyferarium

m. franc.
opr. s. M. B. Tkocz AM

Refren

Mo - ja mo - dli - twa jak - dym ka - dzi - dla - niech wznie - sie
się, a mo - je rę - ce jak o - fia - ra wie - czor - na.

1. Do Cie - bie wo - lam, Pa - nie, prę - dko mi do - po - móż
2. Racz pos - ta - wić, Pa - nie, straż przy us - tach mo - ich,
i us - tysz mój głos, kie - dy wo - lam Cię Ref.
czuj - ną war - tę przy bra - mie mo - ich warg. Ref.

5. Wprowadzenie

Siostry i bracia! Gromadzimy się na wieczornej modlitwie Kościoła 2 lutego, w święto Ofiarowania Pańskiego. Przeżywamy pamiątkę ofiarowania przez Maryję i Józefa ich Syna Bogu Ojcu. Przypominamy sobie Symeona, który ogłosił, że nowo narodzony Syn Boży jest światłem świata i zbawieniem narodów. W 1997 r. św. Jan Paweł II właśnie w to święto ustanowił Światowy Dzień Życia Konsekwowanego, stwarzając okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu. W naszej tradycji jest to też święto Matki Bożej Gromnicznej. Zgromadzeni na modlitwie, dziękując Bogu za dar życia konsekrowanego, prosimy za wstawiennictwem Najświętszej Marii Panny, by wzrastała liczba osób realizujących rady ewangeliczne: ubóstwa, czystości i posłuszeństwa.

6. Hymn: *Witaj, Gwiazdo morza (Siedl. 781a)* W miejscu hymnu można również zastosować inną znaną wspólnocie stosowną pieśń maryjną.

7. Psalm 110: *Rzekł Pan do Pana mego*

8. Psalm 111: *Całym Cię sercem*

9. Psalm 113: *Chwalcie, o dziatki*

10. Czytanie brewiarzowe

11. Homilia

Chwila ciszy.

12. Responsorium

13. Magnificat

14. Prośby

15. Ojciec nasz

16. Oracja

19. Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu: Jezusa ukrytego (Siedl. 247)

20. Modlitwa

Panie Jezu Chryste, Ty obdarowałaś swój Kościół życiem konsekrowanym w całym bogactwie jego form, charyzmatów i posłannictwa. Przyjmij nasze dziękczynienie za ten dar i umocnij osoby Tobie poświęcone w wierności Tobie, Twojemu Kościołowi, powołaniu i złożonym ślubom. Powierzamy Ci wszystkie osoby konsekrowane w naszej diecezji oraz dzieła przez nie prowadzone. Powierzamy trwające na modlitwie siostry klauzurowe, członków instytutów świeckich, konsekrowane dziewice, wdowy i wdowców. Panie, który jesteś ich Oblubieńcem, umacniaj swoim Duchem wszystkich, których wybrałaś i konsekrowałaś, aby byli czytelnymi znakami obecności Boga pochylającego się z miłością nad człowiekiem.

21. Śpiew: Ludu kapłański, ludu królewski (Siedl. 224)

22. Modlitwa Jana Pawła II

(Vita consecrata 111):

Przenajświętsza Trójco, błogosławiona i błogosławiąca, napełnij błogosławieństwem swoich synów i córki, których powołałaś, aby wyznawali wielkość Twojej miłości, Twojej miłosiernej dobroci i Twojego piękna.

Ojciec Święty, uświęć swoich synów i córki, którzy konsekrowali się Tobie dla chwały Twojego imienia. Wspomagaj ich swoją mocą, aby mogli świadczyć, że Ty jesteś początkiem wszystkiego, jedynym źródłem miłości i wolności. Dziękujemy Ci za dar życia konsekrowanego, które z wiarą szuka Ciebie, a pełniąc swoją powszechną misję, wzywa wszystkich, aby zmierzali ku Tobie.

Jezu Zbawicielu, Słowo Wcielone, Ty powierzyłeś swoją drogę życia tym, których powołałaś: nadal przyciągaj do siebie ludzi, którzy będą dla

współczesnego człowieka świadkami Twojego miłosierdzia, zapowiedzią Twojego powrotu, żywym znakiem dóbr przyszłego zmartwychwstania. Niech żadna próba nie oderwie ich od Twojej miłości!

Duchu Święty, Miłości rozlana w sercach, który umysłem udzielasz łaski i natchnienia, odwieczne Źródło życia, który doprowadzasz do końca misję Chrystusa przez różnorakie charyzmaty, prosimy Cię za wszystkie osoby konsekrowane. Napełnij ich serca głęboką pewnością, że zostały wybrane, aby kochać, wielbić i służyć. Pozwól im zaznać Twojej przyjaźni, napełnij je Twoją radością i pociechą, pomagaj im przewyżczać chwile trudności i podnosić się po upadkach, uczynj je odbłaskiem Boskiego piękna. Daj im odwagę podejmowania wyzwań naszych czasów i łaskę ukazywania ludziom dobroci i człowieczeństwa Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa (por. Tt 3,4).

Chwila ciszy.

23. Wprowadzenie do błogosławieństwa

Panie Jezu Chryste, Dobry Pasterzu, Ty dajesz natchnienie do dobrego i pomagasz je urzeczywistniać, prowadź drogą wiecznego zbawienia naszych braci i siostry, którzy dla miłości Twojej porzucili wszystko i oddali się Tobie. Błogosław ich codzienność, aby wiernie wypełniali złożone śluby oraz służyli Tobie i bliźnim w duchu ubóstwa i w pokorze serca. Spraw, aby ich wspólnoty i zgromadzenia odznaczały się duchem jedności, by zachęcając się wzajemnie do pełnienia dobrych uczynków, przez święte życie byli prawdziwymi Twoimi świadkami. Błogosław wszystkim osobom konsekrowanym, błogosław naszej wspólnoty, błogosław każdemu i każdej z nas.

24. Śpiew na błogosławieństwo: Przed tak wielkim Sakramentem (Siedl. 270)

25. Oracja, błogosławieństwo

26. Śpiew na uwielbienie: Wielbię Ciebie (Siedl. 280)

27. Śpiew na zakończenie: Witaj, Dziewico świetlana (Siedl. 93); Idźcie na cały świat (Siedl. 222)

II. Nabożeństwo eucharystyczne za osoby życia konsekrowanego

1. Śpiew: *Światło na oświecenie pogan* (Siedl. 90)

2. Znak krzyża i pozdrowienie

3. Wprowadzenie

Siostry i bracia! Gromadzimy się na wspólnej modlitwie, by z okazji Dnia Życia Konsekrowanego otoczyć naszą modlitwą wszystkie osoby konsekrowane, realizujące w swoim życiu rady ewangeliczne: ubóstwa, czystości i posłuszeństwa. Modlimy się za siostry zakonne i zakonników, za członków instytutów świeckich, za konsekrowane dziewice, wdowy i wdowców. Za wszystkich, którzy ofiarowali swe życie Bogu i Kościołowi świętemu.

4. Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu: *Bądźże pozdrowiona* (Siedl. 233)

5. Modlitwa przeplatana śpiewem refrenu: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki* (Siedl. 601)

Wielbimy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który zawsze jesteś pośród nas obecny. Wielbimy Cię we wszystkich Twoich darach, a dziś w szczególny sposób wpatrujemy się w piękno powołania do życia konsekrowanego. Ty, mocą swego Ducha, wzbudzasz w sercach wielu swoich uczniów pragnienie pójścia drogą rad ewangelicznych. Poprzez śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa jednoczą się one z Tobą i stają się na tym świecie świadkami Twojej miłości. Wspierają małżonków i kapłanów, służą dziełu wychowania i posługują chorym, ubogim i potrzebującym. Prowadzą działalność misyjną i wydawniczą. Widzimy ich wielkie zaangażowanie i dziękujemy Ci za wszelkie dobro, jakie wnoszą w życie świata. Dziękujemy Ci za świadectwo życia osób konsekrowanych.

Śpiew refrenu: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki*

Panie Jezu Chryste, wiemy dobrze, że w dzisiejszych czasach trudno jest wyrzec się wszelkiego przywiązania do dóbr tego świata. Wielu spośród nas nie odznacza się wolnością wewnętrzną w zdobywaniu i posiadaniu ziemskich wartości. Zbyt zajęci sprawami materialnymi nie dość mocno wierzymy w Twoje słowa: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem oni posiadają ziemię”. Nie zawsze też potrafimy wyznać prawdę, że Ty sam, o Jezu, jesteś największym skarbem naszego życia. A jednak są pośród nas i takie osoby,

które z miłości do Ciebie żyją ślubem ubóstwa. Za osoby życia konsekrowanego dziękujemy Ci, Panie.

Śpiew refrenu: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki*

Panie Jezu Chryste, posłuszeństwo, którego znaczenie przypominasz nam przez świadectwo życia osób konsekrowanych, jest dla wielu z nas trudne do realizacji w życiu zawodowym, osobistym, rodzinnym i społecznym. Nasza skażona natura chce stawiać własne „ja” i swoją wolę ponad wszystko. Tak wiele kłótni i sporów rodzi się z tego, że jedna osoba chce narzucić swoją wolę innej. Nie zawsze Cię rozumiemy, o Jezu, gdy mówisz, że Twoim pokarmem jest pełnienie woli Ojca. Dziękujemy Ci dzisiaj za przykład osób, które Cię wiernie naśladowują w pokornym posłuszeństwie i realizują w życiu drogę posłuszeństwa Ojcu, która jest drogą do pełni życia. Za osoby życia konsekrowanego dziękujemy Ci, Panie.

Śpiew refrenu: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki*

Panie Jezu Chryste, wezwałeś niektórych spośród nas, aby na swej drodze powołania złożyli ślub czystości. Jest on wyrazem tego, że z ciałem i duszą oddają się tylko Tobie. Ciebie nazywają Oblubieńcem. Nie mają ziemskich oblubieńców ani oblubienic. Swoim świadectwem umacniają wszystkich, aby wytrwali w czystości właściwej dla ich stanu życia. Dziękujemy Ci, Panie, za ten dar, za wierne trwanie na drodze czystości osób życia konsekrowanego.

Śpiew refrenu: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki*

6. Modlitwa o dary Ducha Świętego² dla osób konsekrowanych przeplatana śpiewem: *Duchu mądrości* (Siedl. 214)

Panie Jezu Chryste! Człowiek współczesny bardziej wierzy świadkom niż nauczycielom, bardziej doświadczeniu niż doktrynie, bardziej życiu i faktom niż teoriom. Świadectwo życia chrześcijańskiego jest pierwszą i niezastąpioną formą misji. Prosimy zatem o światło Ducha Świętego, aby życie osób konsekrowanych było znakiem Boga samego (por. *Redemptoris missio* 42).

Duchu Święty, prosimy Cię dla osób konsekrowanych o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych.

Śpiew: *Duchu mądrości* – pierwsza zwrotka

² Na podstawie modlitwy o 7 darów Ducha Świętego przekazanej przez Jana Pawła II.

Duchu Święty, prosimy Cię dla osób konsekrowanych o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej.

Śpiew: *Duchu mądrości* – druga zwrotka

Duchu Święty, prosimy Cię dla osób konsekrowanych o dar umiejętności, aby w życiu kierowały się zasadami wiary.

Śpiew: *Duchu mądrości* – trzecia zwrotka

Duchu Święty, prosimy Cię dla osób konsekrowanych o dar rady, aby we wszystkim u Ciebie szukały rady i u Ciebie ją zawsze znajdowały.

Śpiew: *Duchu mądrości* – czwarta zwrotka

Duchu Święty, dla osób konsekrowanych prosimy Cię o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły ich od Ciebie oderwać.

Śpiew: *Duchu mądrości* – piąta zwrotka

Duchu Święty, dla osób konsekrowanych prosimy Cię o dar pobożności, aby zawsze służyły Twojemu Majestatowi z synowską miłością.

Śpiew: *Duchu mądrości* – szósta zwrotka

Duchu Święty, dla osób konsekrowanych prosimy Cię o dar bojaźni Bożej, aby lękały się grzechu, który Ciebie, o Boże, obraża.

Śpiew: *Duchu mądrości* – siódma zwrotka

Panie Jezu, który znasz tajniki ludzkich serc, usłysz nasze modlitwy. Otwórz nasze oczy na światło Ducha Świętego i pozwól nam z coraz większym zapalem miłować Ciebie, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

7. Ojciec nasz

Chwila ciszy.

8. Śpiew na błogosławieństwo: *Kłaniam się Tobie* (Siedl. 251)

9. Oracja, błogosławieństwo

10. Śpiew na uwielbienie: *Niechaj będzie pochwalony* (Siedl. 254)

11. Śpiew na zakończenie: *Ty, Boże, wszystko wiesz* (Siedl. 627)

III. Nabożeństwo eucharystyczne we wspólnotach zakonnych

1. Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu: *Upadnij na kolana* (Siedl. 278)

2. Modlitwa wstępna

Panie Jezu Chryste, Światłości świata, upadamy na kolana przed Twoim obliczem. Kiedy trzymaliśmy w ręku gromnicę, znak naszej wiary, cieszyliśmy nasze oczy jej światłem. Spalała się ona powoli, by świecić, a jej światło jest przecież owocem ofiary świecy. Z tej racji jest też symbolem miłości. Zgromadzeni dziś na modlitwie we wspólnocie osób poświęconych Tobie, uświadamiamy sobie, że także nasze życie zapalone Twoją miłością stało się światłością dla świata. Dziękujemy za to wezwanie. Dziękujemy, że nas do stanu konsekrowanego powołałeś, że nas do tego posłannictwa przygotowałeś, że nam konsekracji udzieliłeś. Kiedy to było, ile już lat naszego życia upłynęło? *Dziękujemy Ci, że i za nas się modliłeś, abyśmy w ciemnościach życia Ci uwierzyli, abyśmy i my w cierpieniach Ci ufali, abyśmy i my w osamotnieniu Ciebie kochali. Obiecujemy w całej miłości ku Tobie odważnie głosić Twoją prawdę, święcie odnawiać Twoją ofiarę, gorliwie rozdzielać Twoje łaski, całym życiem świadczyć o Tobie, aby ludzie na ziemi byli dobrzy, święci, a w niebie radowali się Tobą na wieki. Idziemy codziennie na nowo drogą powołania, z odwagą i ufnością, bo z sercem uradowanym Tobą, bo z oczyma oświeconymi Tobą, bo z rękoma ubogaconymi Tobą. Prosimy Cię więc – codziennie na nowo – bądź z nami, działaj przez nas, dawaj siebie światu i nam. *Nade wszystko nauczasz nas skupienia – modlitwy – ofiary – miłości ku Tobie*³.*

3. Modlitwa przeplatana śpiewem: *Jezu, chwala Tobie, swe życie składam Tobie* (Ex. 168, druga zw.)

Panie Jezu Chryste, Dobry Pasterzu, który wybrałeś sobie spośród ludzi także nas – prosimy Cię o codzienną wierność otrzymanemu powołaniu. Pomnażaj naszą wiarę, ożywiaj nadzieję i rozpalaj miłość, abyśmy Ciebie miłowali całym umysłem, wolą i sercem, a bliźnich tak, jak Ty sam ich umiłowałeś. Chroń nas, Panie Jezu, przed pokusami szatana, ciała i świata. Podtrzymuj nas w chwilach przepracowania, pocieszaj w smutkach, dodawaj sił w dźwiganiu codziennego krzyża. Daj nam łaskę wiernej modlitwy, abyśmy jej nie opuszczali przez nadmiar obowiązków. Obyśmy czuli potrzebę trwania przed tabernakulum i czerpania od Ciebie sił do kroczenia drogą naszej codzienności.

Śpiew: *Jezu, chwala Tobie, swe życie składam Tobie*

³ Por. *Modlitwa kapłańska* bp. Wilhelma Pluty.

O Jezusie, Boski Mistrzu, dziękujemy i wysławiamy Twe najdroższe Serce za wszystkie osoby, które poprzez życie konsekrowane przeżywają swoją codzienność. Powołaj, Dobry Jezusie, kolejne młode pokolenie do życia i szczególnej służby w Twoim Kościele. Niech młodzi będą solą, która oczyszcza i zachowuje; niech będą światłem świata, niech będą miastem położonym na górze; niech wszyscy będą na miarę Twojego serca; niech kiedyś w niebie zostaną otoczeni – jak koroną i chwałą – ogromną rzeszą zdobytych dusz. Zdobytych przez swoją modlitwę wstawienniczą, służbę, dobroć i miłość względem drugiego człowieka.

Śpiew: *Jezu, chwała Tobie, swe życie składam Tobie*

Jezu Miłosierny, w Twoim Najświętszym Sercu składamy wszystkie osoby konsekrowane, a szczególnie te, które dziś najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia. Prosimy Cię: dodaj siłę cierpiącym fizycznie lub duchowo; bądź ukojeniem i mocą dla oczernianych i niesprawiedliwie osądzanych; podnieś tych, którzy upadli przez grzech ciężki; daj łaskę wyzwolenia osobom uzależnionym; rozpal miłość w sercach oziębłych; wzbudź nadzieję na Twoje przebaczenie u tych, którzy odeszli od Twojego Kościoła i utracili ufność w Twoje miłosierdzie; podtrzymuj wiarę u tych, u których ona słabnie. Mocą swej męki, śmierci i zmartwychwstania, dokonujących się w każdej Eucharystii, daj wszystkim osobom zakonnym i konsekrowanym odwagę i siłę do odrzucenia tego wszystkiego, co sprzeciwia się Twojej miłości i oddala od Ciebie. Amen.

Śpiew: *Jezu, chwała Tobie, swe życie składam Tobie*

4. Modlitwa o dobrą wspólnotę

Panie, rozważamy dziś w sposób szczególny tajemnicę Twojego ofiarowania w świątyni. Dostrzegamy Twoją Matkę i Twojego opiekuna, św. Józefa. Dostrzegamy również podeszłą w latach Annę oraz Symeona. To on zobaczył w Tobie „Światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Izraela”. Panie Jezusie, swoją obecnością w świątyni uszczęśliwiłeś Symeona i Annę, ich dobre słowo uszczęśliwiło Twoją Matkę i św. Józefa. To miłość do Ciebie potrafiła stworzyć na progu świątyni środowisko ludzi szczęśliwych. Dom bowiem powstaje natychmiast tam, gdzie ludzie wzajemnie się uszczęśliwiają, gdy żyją jedni dla drugich. Błogosław, Panie, naszą wspólnotę, by była szczęśliwa, by była prawdziwym domem⁴.

⁴ Por. *Tajemnica ofiarowania*, w: E. Staniek, *Adoracje*, Kraków 2008.

5. Dziesiątka Różańca – tajemnica ofiarowania w świątyni

Chwila ciszy.

6. Śpiew na błogosławieństwo: *O zbawcza Hostio* (Siedl. 259)

7. Oracja, błogosławieństwo

8. Śpiew na uwielbienie: *Niech będzie Bóg uwielbiony* (Siedl. 252)

9. Śpiew na zakończenie: *Błogosław, Panie, nas na pracę i znojny trud*

(Siedl. 586)

DZIEŃ CHOREGO W PARAFII

Co jakiś czas (przynajmniej raz w roku) w każdej parafii powinien zostać zorganizowany Dzień Chorego. Może on się odbyć 11 lutego, w liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes (Światowy Dzień Chorego), 6 lipca, w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej Uzdrawienia Chorych (święto patronalne Apostolstwa Chorych), lub w innym dogodnym terminie. Dzień Chorego można zorganizować także podczas rekolekcji parafialnych, misji świętych czy przy okazji odpustu parafialnego.

Celem Dnia Chorego jest modlitwa i solidarność z cierpiącymi, którzy z powodu choroby i osłabienia związanego z wiekiem pozostają nieraz w swoich domach, nie mogąc tym samym uczestniczyć w codziennym życiu parafii. Dzień Chorego może również stać się okazją do przekazania chorym bieżących intencji parafii, w których będą się modlić i ofiarowywać swoje cierpienie w duchu Apostolstwa Chorych.

W ramach Dnia Chorego warto nie tylko odprawić Eucharystię i nabożeństwo lurdzkie, ale również dać uczestnikom możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych. W miarę możliwości chorych można także zaprosić na poczęstunek i spotkanie przy wspólnym stole.

NABOŻEŃSTWO LURDZKIE

Używamy tylko jednej monstrancji.

1. Śpiew na wejście, np. *Pod Twą obronę*

2. Znak krzyża i pozdrowienie

Podczas nabożeństwa lurdzkiego można wykorzystać śpiewy oraz teksty modlitw zaproponowane poniżej.

3. Komentarz

Najmilsi bracia i siostry, witam was, zgromadzonych na modlitwie za chorych i z chorymi. Przybywamy, by trwać na modlitwie przy Jezusie wraz z Maryją, którą nazywamy Lekarką Chorych. Zazwyczaj wspólną adorację Jezusa Chrystusa, obecnego w Najświętszym Sakramencie, kończymy błogosławieństwem Hostią w monstrancji, udzielonym wspólnie wszystkim zebranych na modlitwie. Dzisiaj jednak każdy spośród was, który niesie za Chrystusem krzyż choroby, niepełnosprawności czy podeszłego wieku, otrzyma błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem oddzielnie. Chrystus bowiem o każdym z was, najmilsi, pamięta, widzi was oddzielnie, zna dobrze cierpienia i udręki każdego i każdemu błogosławi, byście za Nim i razem z Nim szli królewską drogą krzyża, która prowadzi do zwycięstwa, do życia wiecznego, do zmartwychwstania. Nie jesteście zagubieni w tłumie i zapomniani. Pamiętajcie o tym, gdy za chwilę Chrystus, niesiony w Najświętszym Sakramencie, podejście do każdego z was. Pamiętajcie o tym, gdy z Jego błogosławieństwem powrócicie do swoich mieszkań. A teraz otwórzcie swoje serca i przyjmijcie Chrystusa, który jest naszą drogą, światłem i życiem. A my wszyscy łączyć się będziemy z wami w modlitwie, wzywając Zbawiciela słowami litanii i innych modlitw, prosząc Go, by udzielił wam zdrowia, swego światła oraz łaski wytrwania.

4. Śpiew, np. *Bądźże pozdrowiona, Hostio żywa*

5. Modlitwa

Modlitwa następuje po śpiewie na wystawienie oraz nałożeniu kadzidła i okadzeniu Najświętszego Sakramentu.

Witamy Cię, Panie Jezu, ukryty w świętej Hostii. Jesteś obecny tutaj jako Bóg żywy i prawdziwy. Wierzymy, że patrzysz teraz na każdego z nas z miłością i pragniesz nas hojnie obdarować. Oprócz otwartego serca i głębokiego pragnienia spotkania się z Tobą nie mamy nic, co moglibyśmy Ci dać. Doświadczamy własnej kruchości, niewystarczalności, grzeszności i biedy. To Ty, Panie Jezu, jesteś źródłem siły i mocy. Od Ciebie pochodzi wszelkie dobro. Ty jesteś miłością, a my, jeśli potrafimy kochać, to tylko dzięki Twojemu działaniu i Twojej łasce. Panie Jezu, przychodzimy więc do Ciebie z naszymi chorobami, cierpieniami, zranieniami i każdym bólem. Ty wiesz, że chorują

nie tylko nasze ciała, ale również serca. Twojego uzdrowienia potrzebuje całe nasze wnętrze, poniżone przez grzech. Nie jesteśmy godni stać przed Tobą, ale wierzymy, że jedno Twoje słowo ma moc nas przemienić i uzdrowić. Wierzymy, że Ty, Panie, możesz uleczyć każde zranienie, ból i chorobę. Pozwól nam tylko trwać w Twojej obecności i wpatrywać się w Ciebie, a będziemy uzdrowieni.

6. Śpiew, np. *Kłaniam się Tobie, przedwieczny Boże*

Kapłan okryty welonem bierze monstrancję i podchodzi do chorych. Każdego z nich błogosławi Najświętszym Sakramentem. Czyni to w asyście ministrantów niosących zapalone świece. W tym czasie inny kapłan, diakon lub wyznaczone osoby prowadzą modlitwę oraz śpiew. Chorzy przyjmują błogosławieństwo w takiej postawie, która wyraża ich wiarę i którą umożliwia ich stan zdrowia.

7. Litania do Najświętszego Imienia Jezus lub Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa

8. Śpiew, np. *Pan blisko jest*

9. Modlitwa

Panie Jezu, Ty znasz każdą moją chorobę. Nie są Ci obce: mój ból, samotnienie, niepełnosprawność i wszelkie cierpienie. Ty to wszystko wzięłeś na siebie, gdy z miłości do mnie pozwoliłeś się przybić do krzyża. Wiesz, czego mi potrzeba, bym odzyskał zdrowie. Ty wszystkie moje dolegliwości i bóle ukryłeś w swoich świętych ranach, by zaowocowały uzdrowieniem i życiem. Wzięłeś na siebie każdy mój grzech i to, co odbiera mi godność dziecka Bożego. Nie jest Ci obca moja duchowa i fizyczna bieda, bo Ty uczyniłeś z nich swoje mieszkanie. Jesteś szczególnie obecny w tym, co słabe, wątłe i chore. Z czułością pochylasz się nade mną, poranionym, cierpiącym i poniżonym. Choć przez grzech jestem do Ciebie tak bardzo niepodobny, Ty nie wzbranasz się, by podnieść mnie i wziąć na swoje ramiona.

10. Śpiew, np. *Nie bój się, nie lękaj się*

11. Modlitwa

Panie Jezu, podczas tego nabożeństwa jesteś tak blisko mnie. Przychodzisz, Jezu, aby uzdrowić mnie wewnętrznie. Oddaję Ci moje myśli, pra-

gnienia, zamiary i plany. Oddaję Ci historię mojego życia, pamięć i wszystkie wspomnienia. Przyjdź ze swoim uzdrowieniem do wszystkich osób, które kocham, a także do tych, które wyrządziły mi jakąś krzywdę lub które ja skrzywdziłem. Tylko Twoja miłość może usunąć z mojego serca nienawiść, gniew i pragnienie zemsty, a Twoje miłosierdzie jest jedynym lekarstwem na niesprawiedliwość i brak przebaczenia. Proszę Cię, Jezu, pozwól, by moje zranione serce schroniło się w Twoim Najświętszym Sercu i znalazło w nim odpoczynek. Swoją obecnością wypełnij pustkę, która oddala mnie od Ciebie, a w miejsce osamotnienia wlej doświadczenie pokoju i głębokiego zjednoczenia z Tobą. Jezu, Ty sam przeżyłeś wielkie cierpienie opuszczenia i odrzucenia. Ty wiesz, co znaczy zostać zdradzonym, wyśmianym i niesprawiedliwie osądzonym. Daj mi doświadczyć Twojej bliskości zwłaszcza wtedy, gdy inni mnie opuszczają, zlekceważają albo poniżają. Nie pozwól, bym stał się wówczas zgorzkniały, zniechęcony i rozczarowany życiem, ale uzdolnij mnie do tego, bym potrafił Ci zaufać i pozwolił się Tobie prowadzić. Ty, Panie, znasz każdą moją potrzebę i moje pragnienia. Wiesz, że potrzebuję czułej miłości i akceptacji. Jezu, dzisiaj na nowo czynię Cię Panem każdej sfery mojego życia. Do Ciebie należy moja przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Oddaję Ci każdą myśl, każde słowo i każdy czyn. W Twoje ręce składam każdy mój oddech i każde uderzenie serca, bo tylko w Tobie będą bezpieczne.

12. Śpiew, np. *Misericordias Domini*

13. Modlitwa

Panie Jezu, Ty wiesz, jak bardzo potrzebuję uzdrowienia. Bez Twojej łaski nie jestem w stanie kochać i przebaczać. Dlatego proszę, uzdrów moje oczy, by wyraźnie dostrzegały potrzeby człowieka, który jest obok mnie. Nie chcę nigdy przechodzić obojętnie wobec cierpienia i rozpaczy innych ludzi. Uzdrów moje oczy, bym umiał zobaczyć Ciebie cierpiącego w braciach, ale także umiał zobaczyć i przyjąć prawdę, że Ty cierpisz we mnie.

Panie Jezu, uzdrów moje uszy, by były wyczułone na wołanie innych o pomoc. Spraw, by słyszały głos tych najsłabszych, najbardziej samotnych i zrozpaczonych. Uzdrów moje uszy, abym potrafił usłyszeć słowa pocieszenia, które Ty sam kierujesz do mnie. Nie dopuść, bym w bólu i cierpieniu stał się głuchy na Twoją pocieszającą obecność.

Panie Jezu, uzdrów mój język, by wypowiadał tylko takie słowa, które będą niosły innym ulgę, przebaczenie i otuchę. Nie pozwól, bym kiedykolwiek – nawet złamany największym cierpieniem – urągał Ci albo złorzeczył. Uzdrów mój język, bym w chwilach opuszczenia i bólu potrafił wypowiadać z wiarą słowa modlitwy.

Panie Jezu, uzdrów moje dłonie, by potrafiły z miłością służyć potrzebującym. Niech będą przedłużeniem Twoich uzdrawiających dłoni. Uzdrów je, by okazywały innym czułość, delikatność i miłosierdzie. Uzdrów moje dłonie, bym i ja w chwilach cierpienia potrafił wyciągnąć je, pokornie prosząc o pomoc, a każdy dar przyjmował z wdzięcznością.

Panie Jezu, uzdrów moje stopy, by zawsze spieszyły tam, gdzie innym potrzebna jest pomoc. Nie pozwól, bym kiedykolwiek wzbraniał się przed pójściem do cierpiących i opuszczonych. Uzdrów moje stopy, bym sam w chwilach opuszczenia nigdy nie wahał się przyjść do Ciebie.

Panie Jezu, uzdrów moje serce, by potrafiło kochać na wzór Twojego Najświętszego Serca. Uzdrów je i uzdolnij do miłości ofiarnej, bezinteresownej i wiernej. Spraw, Panie, by moje serce zawsze było wypełnione Tobą i przez to dawało bezpieczne schronienie wszystkim szukającym pocieszenia i przebaczenia. Uzdrów, Panie, moje serce, by nigdy nie zwątpiło w Twoją miłość, ale zawsze z wiarą zwracało się ku Twojemu miłującemu Obliczu.

14. Śpiew, np. *Dotknij, Panie, moich oczu*

15. Modlitwa

Panie Jezu, Ty jesteś Dobrym Pasterzem, który szuka zagubionej i zranionej owcy. Ty nie cofasz się przed niczym, gdy któraś z Twoich owiec zgubi drogę lub stanie nad przepaścią, ale oddajesz życie, by ją ocalić. Ty, Panie, oddałeś swoje życie za mnie. W Twoich ranach jest moje zdrowie, a w Twoim wyniszczeniu jest moja siła. W Twoim bólu odnajduję ulgę, a w Twojej udreće odnajduję ukojenie. Pragnę w każdej zadanej Ci ranie zanurzyć swoje choroby i ból. Wierzę, że Ty z przyjmowanych i cierpliwie znoszonych przeze mnie cierpień czynisz drogocenny skarb dla Kościoła i świata. Pozwól mi odkrywać sens ofiarowanego cierpienia w intencji Ojca Świętego, kapłanów, misjonarzy oraz tych, którzy oddalili się od Ciebie. Proszę Cię, Panie, umocnij mnie w każdym cierpieniu, zwłaszcza wtedy, gdy ono dotkliwie mnie przygniata.

Nie pozwól, bym zwątpił w Twoją miłującą obecność, ale spraw, abym jedno-
czył się z Tobą.

Można w tym miejscu odczytać Psalm 23:

Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.

Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć: orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje imię.

Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękne,

bo Ty jesteś ze mną.

Twój kij i Twoja laska są tym, co mnie pociesza.

Stół dla mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;

namaszczasz mi głowę olejkami; mój kielich jest przeobfity.

Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez wszystkie dni mego życia
i zamieszkać w domu Pańskim po najdłuższe czasy.

16. Śpiew, np. *Pan jest mocą swojego ludu*

17. Modlitwa

Panie Jezu, pragnę Ci dziękować i uwielbiać Cię. Uwielbiam Cię obec-
nego w Najświętszym Sakramencie. Ty jesteś jedynym Panem i Zbawicielem.
Jesteś Bogiem wiernym i potężnym w działaniu. Dla Ciebie nie ma rzeczy
niemożliwych. W Twoich dłoniach złożone jest moje życie i złożone są losy
świata. Bądź uwielbiony w tej modlitwie i w życiu każdego z nas. Bądź uwiel-
biony w każdym miłosiernym geście uczynionym cierpiącemu. Bądź uwiel-
biony w sercach i dłoniach tych, którzy pielęgnują chorych. Bądź uwielbiony
we wszystkich chorych i w każdym cierpliwie znoszonym bólu. Bądź uwiel-
biony w moich fizycznych i duchowych chorobach, w moich dolegliwościach
i zranieniach. Bądź uwielbiony w każdej mojej słabości, niemocy, samotności
i bólu. Bądź uwielbiony w moim lęku, opuszczeniu i bezradności. Bądź uwiel-
biony w każdej łasce udzielonej tym, którzy do Ciebie wołają. Bądź uwielbio-
ny w Twojej miłującej obecności i w wiernym przychodzeniu z łaską uzdro-
wienia.

18. Śpiew, np. *Chwała i dziękczynienie*

19. Modlitwa

Maryjo, do Ciebie także zwracamy się o pomoc. Ty jesteś niezawodną
orędowniczką i pocieszycielką w cierpieniach. Jesteś Matką Bolesną, współ-
cierpiącą z Jezusem. Ty wiesz, co znaczy kochać i cierpieć. Maryjo, wyproś
nam u Twego Syna łaskę uzdrowienia duszy i ciała oraz umacniaj na drodze
pokonywania trudności. Tobie zawierzamy nasze życie. Prosimy, prowadź
nas do Jezusa, byśmy mogli uczyć się od Ciebie, jak wraz z Nim kochać i cier-
pieć.

*Następnie przedstawiciel chorych może odmówić akt poświęcenia
się Matce Bożej Bolesnej:*

O Matko łaskawa i dobra, której serce przeniknął miecz boleści,

oto my, biedni chorzy, stajemy wraz z Tobą na Kalwarii obok Jezusa.

Powołani do wzniosłej łaski cierpienia, pragniemy dopełnić w nas to,
czego nie dostaje cierpieniem Chrystusa, za Ciało Jego, którym jest Ko-
ściół.

Poświęcamy Tobie nas samych i nasze cierpienia, żebyś nas położyła
na ołtarzu Twego Boskiego Syna jako pokorne ofiary przebłagalne za
zbawienie nasze i naszych braci.

Przyjmij, Matko Bolesna, to nasze poświęcenie i ofiarowanie, wzmoc-
nij w naszych sercach wielką nadzieję, abyśmy, tak jak teraz uczestni-
czymy w cierpieniach Jezusa, tak mogli kiedyś z Nim razem być w rado-
ści obecnego i wiecznego życia. Amen.

20. Śpiew, np. *Pod Twój płaszcz się uciekamy* lub *Do Ciebie, Matko, Sza-
farko łask*

21. Modlitwa

Panie Jezu, wierzymy, że Twoja obecność ma moc uzdrowienia i przy-
nosi pocieszenie. Nasze imiona wyryte są w Twoim Sercu, a każde z nich jest
dla Ciebie drogocenną perłą. Przygarnij nas do siebie, bo tylko w Tobie może-
my doświadczyć radości i pokoju. Prosimy Cię, by Twoje błogosławieństwo
ogarnęło nasze życie i pomogło nam trwać przy Tobie.

*Po udzieleniu chorym indywidualnego błogosławieństwa kapłan
wraca do ołtarza i, jak zwykle, wszystkim obecnym udziela błogosławień-
stwa ogólnego Najświętszym Sakramentem. Przed błogosławieństwem*

następuje nałożenie kadzidła oraz okadzenie Najświętszego Sakramentu. Podczas uroczystych nabożeństw ludzkich, np. z okazji Światowego Dnia Chorego lub odpustu parafialnego, można zaśpiewać „Te Deum”.

22. Śpiew, np. *Przed tak wielkim Sakramentem*

23. Oracja kończąca

24. Śpiew na uwielbienie, np. *Niech będzie chwała i cześć, i uwielbienie*

25. Śpiew kończący nabożeństwo ludzkie, np. *Po górach, dolinach*

KS. JAN BARTOSZEK (TARNÓW)

PROPOZYCJA NABOŻEŃSTW PRZED SAKRAMENTEM POKUTY I POJEDNANIA

I. Nabożeństwo eucharystyczne

1. Śpiew: *Kłaniam się Tobie*

2. Modlitwa

Panie Jezu Chryste! Klęczymy przed Tobą ukrytym w Najświętszym Sakramencie i wielbimy Ciebie. Na początku naszej modlitwy chcemy wyznać, że wierzymy w Twoją obecność pośród nas w eucharystycznym Chlebie. Ty powiedziałeś: „Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,18). Gdy klęczymy przed Tobą, wtedy wiemy, że spełnia się Twoja obietnica. Modlimy się gorąco, tak jak czynili to apostołowie: „Panie, przymnóż nam wiary” (Łk 17,5).

Panie Jezu, nasz Zbawicielu! Wierzymy, że jesteś tu prawdziwie z nami w tym eucharystycznym Chlebie. Uwielbiamy Twoją pełną miłości obecność wśród nas. Ty sam obiecałeś, że to wiara daje nam prawdziwe życie: życie pełne, życie wieczne. Ty sam jesteś Chlebem, który to życie daje. Jest tak dlatego, że zstąpiłeś od Boga Ojca, przyjąłeś ludzkie ciało dla naszego zbawienia. Na krzyżu w tym ludzkim ciele złożyłeś samego siebie w jedynej i wiecznej ofierze za nasze grzechy. Pokonałeś grzech i śmierć, a dałeś nam życie Boże, które stało się naszym udziałem przez chrzest i które pomnażasz w nas przez Eucharystię. Dlatego pełni ufności wołamy do Ciebie.

Będziemy powtarzać: *Bądź uwielbiony, Jezu!*

Panie Jezu, Ty wszedłeś w ludzką historię i stałeś się człowiekiem, aby nas zbawić...

Panie Jezu, Ty przyjąłeś i znasz ludzki los, dlatego rozumiesz naszą ludzką słabość i kochasz nas mimo niej...

Panie Jezu, Ty swoim życiem uświęciłeś ciało człowieka, które stało się świątynią Ducha Świętego...

Panie Jezu, Ty karmisz nas swoim Ciałem i swoją Krwią...

Panie Jezu, Ty każdego dnia obdarzasz nas swoim miłosierdziem, szczególnie w sakramencie pokuty i pojednania...

Panie Jezu, Ty założyłeś Kościół, abyśmy nie szli do Ciebie samotnie, ale z naszymi braćmi i siostrami...

Chwila ciszy.

Panie Jezu, pełen miłosierdzia! Każdy grzech powoduje, że oddalamy się od Ciebie. Przez grzechy ciężkie zrywamy z Tobą życiodajną więź. To sprawia, że tak jak syn marnotrawny opuszczamy Ciebie i wkraczamy na drogę upadku. Jednak dzięki światłu Ducha Świętego widzimy całą niegodziwość naszych czynów, które wewnętrznie nas zniewalają. Twoja miłosierna miłość, Panie, uwalnia nas od grzechu, którego konsekwencjami są cierpienie i śmierć wieczna.

Będziemy powtarzać: *Przebacz nam, miłosierny Boże!*

Zapominanie o Tobie, Panie, w ciągu naszego dnia; nasze zaniedbania modlitwy; spychanie Ciebie na margines naszego życia...

Sytuacje, w których nasze słowa, postawy i uczynki raniły bliźnich; długo żywione w sercu urazy, gniew; nasze zniechęcenie, zazdrość i pychę...

Marnowanie czasu na rzeczy błahe czy wręcz szkodliwe; brak troski o czystość i prawość naszych myśli i wyobrażeń; zaniedbania w rozwijaniu naszych zdolności...

Zbytne skoncentrowanie się na pieniądzu, popularności i powodzeniu; wszelką nieuczciwość w uczynkach i słowach; brak szacunku dla rodziców, starszych i każdego człowieka...

Chwila ciszy.

Panie Jezu! Mamy świadomość, że najważniejszym warunkiem dobrej spowiedzi jest szczerzy żal za grzechy. Chcemy go teraz wzbudzić przed Tobą, obecnym w Najświętszym Sakramencie. Pragniemy, żeby popłynął on z głębi naszych serc; żeby był to akt żalu doskonałego. Płynący nie tylko z naszego lęku przed karą, ale przede wszystkim z naszej miłości do Ciebie; z poczucia, że zraniliśmy Twoją miłość. Prosimy Cię, Panie, abyśmy byli zdolni do takiego aktu żalu.

Chwila ciszy.

Panie Jezu Chryste! Stajemy przed Tobą tacy, jacy jesteśmy. Przepraszamy za wszystkie nasze grzechy i żałujemy za nie. Prosimy Cię, przebacz nam. W Twoje imię, Panie, przebaczymy wszystkim bez względu na to, co uczynili przeciwko nam. Wyrzekamy się szatana, złych duchów i ich dzieł. Oddajemy się Tobie, Panie Jezu, całkowicie teraz i na wieki.

Jezu, który jesteś ofiarą przebłagalną za grzechy nasze i całego świata, zmiłuj się nad nami.

Jezu, który umarłeś, aby każdy, kto w Ciebie wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne, zmiłuj się nad nami.

Jezu, który zostałeś posłany na świat nie po to, aby nas potępić, ale aby nas zbawić, zmiłuj się nad nami.

Panie Jezu! Prosząc o Twoje miłosierdzie, jednocześnie lękamy się, aby nie przyjmować na próżno łaski Bożej. Zawsze, gdy odchodzimy od konfesjonału, staje przed nami zadanie wytrwania w Bożej łasce, troski o Boże życie w nas, obrony łaski uświęcającej przed śmiercionośną siłą grzechu ciężkiego. Pragniemy wytrwać w postanowieniach podjętych po spowiedzi. Wiemy jednak, że sami jesteśmy słabi, że łatwo ulegamy złu. Prosimy Cię więc o łaskę wytrwania w dobrym. Sami nic nie możemy uczynić, ale wszystko możemy, trwając w Tobie, w Twojej miłości. Święty Paweł wyznał: „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4,13).

Dlatego i my wołamy: *Prosimy Cię, Panie Jezu!*

Abyś dał nam łaskę dogłębnego nawrócenia naszych serc...

Abyśmy dobrze rozpoznali naszą wadę główną...

Aby nasze postanowienie poprawy było niezachwiane...

Abyśmy w pracę nad sobą angażowali wszystkie nasze siły...

Chwila ciszy.

Panie Jezu Chryste! Niech nam towarzyszy Twoja łaska, bo bardzo Cię potrzebujemy. Ty powiedziałaś: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mt 11,28). Teraz szczególnie potrzebujemy Twojego pokrzepienia. Daj nam, Chryste, łaskę dobrej spowiedzi, która będzie fundamentem naszego nawrócenia.

Czas na indywidualną spowiedź świętą. Po spowiedzi następuje obrzęd Komunii Świętej.

C.: Jako dzieci Boże z wdzięcznością za dar Bożego miłosierdzia otworzymy przed niebieskim Ojcem nasze serca i módlmy się.

W.: *Ojcze nasz...*

C.: Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

W.: Panie, nie jestem godzien...

3. Śpiew: *Pójdź do Jezusa*

Następuje rozdzielanie Komunii Świętej

4. Śpiew: *Dziękuję, o Panie*

5. Modlitwa

Panie Jezuu! Uwielbiamy Cię i dziękujemy za Twoje miłosierdzie, którego mogliśmy doświadczyć w szczególny sposób w sakramencie pokuty i pojednania. Ty powiedziałeś swoim apostołom, aby odpuszczali grzechy w Twoje imię (por. J 20,23). Bądź uwielbiony, Panie, w apostołach, którzy to czynili w Twoim imieniu i tę władzę przekazali swoim następcom i ich pomocnikom. Bądź uwielbiony we wszystkich kapłanach, którzy w Twoim imieniu odpuszczali nam grzechy. Pobłogosław ich, daj im siłę, aby z miłością i pokorą byli niestrudzeni świadkami Twojej miłości.

Jezu! Niech łaska, która na nowo zagościła dziś w naszych sercach, trwa nie tylko w tym czasie Adwentu, ale także każdego dnia w naszym życiu. Jezu, broń nas, uzdrawiaj nasze dusze i ciała oraz nasze relacje z bliźnimi. Niech święta Twojego narodzenia, na które czekamy, będą dla nas czasem Twojego błogosławieństwa. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

6. Śpiew: *Przed tak wielkim Sakramentem*

7. Modlitwa

Módlmy się:

Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie zostawiłeś nam pamiątkę swej męki, † daj nam taką cześć otaczać święte tajemnice Ciała i Krwi Twojej, * abyśmy nieustannie doznawali owoców Twego odkupienia. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

8. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

9. Śpiew: *Niechaj będzie pochwalony*

II. Nabożeństwo słowa Bożego z rachunkiem sumienia na Wielki Post

1. Obrzędy wstępne

Śpiew: *Ach, mój Jezu*

C.: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W.: Amen.

C.: Pan z wami.

W.: I z duchem twoim.

Drodzy bracia i siostry! W czasie okresu nawrócenia, jakim jest Wielki Post, będziemy uczestniczyć w liturgii pokutnej, w trakcie której przeprowadzimy wspólnie rozwinęty rachunek sumienia. Chcemy w ten sposób dobrze przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania. Nabożeństwo to winno nam pomóc również w uświadomieniu społecznego wymiaru naszego osobistego grzechu i konieczności wspólnotowego pojednania w Kościele.

Prośmy teraz Boga, abyśmy jak najlepiej przeżyli to nabożeństwo i bez obaw zawierzyli Jego miłosierdziu.

Módlmy się:

Boże, nasz Zbawco, daj nam łaskę nawrócenia † i otwórz nasze serca na zrozumienie Twojego prawa, * aby okres pokuty odnowił nasze życie. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg przez wszystkie wieki wieków.

2. Liturgia słowa

Czytanie I: Wj 19,20a; 20,1-21

Czytanie z Księgi Wyjścia

Pan zstąpił na górę Synaj. Wtedy mówił Bóg wszystkie te słowa: „Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie! Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja, Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego

pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań.

Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy.

Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój, ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który mieszka pośród twych bram. W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za święty.

Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie.

Nie będziesz zabijał.

Nie będziesz cudzołożył.

Nie będziesz kradł.

Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.

Nie będziesz pożądał domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony bliźniego twego ani jego niewolnika, ani jego niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego”.

Wtedy cały lud, słysząc grzmoty i błyskawice oraz głos trąby i widząc górę dymiącą, przeląkł się i drżał, i stał z daleka. I mówili do Mojżesza: „Mów ty z nami, a my będziemy cię słuchać! Ale Bóg niech nie przemawia do nas, abyśmy nie pomarli!”. Mojżesz rzekł do ludu: „Nie bójcie się! Bóg przybył po to, aby was doświadczyć i pobudzić do bojaźni przed sobą, żebyście nie grzeszyli”. Lud stał ciągle z daleka, a Mojżesz zbliżył się do ciemnego obłoku, w którym był Bóg.

Oto słowo Boże.

Psałm responsoryjny: Ps 50,8-9.16-17.21.23

Refren: Temu, kto prawy, ukażę zbawienie.

Nie oskarżam cię o twe ofiary,

bo twoje całopalenia zawsze są przede Mną.

Nie przyjmę z twego domu cielca

ani kozłów ze stad twoich.

Refren

Czemu wyliczasz moje przykazania

i na ustach masz moje przymierze?

Ty, co nienawidzisz karności,

a moje słowa odrzuciłeś za siebie?

Refren

Ty tak postępujesz, a Ja mam milczeć?

Czy myślisz, że jestem do ciebie podobny?

Kto składa Mi ofiarę dziękczynną, ten Mi cześć oddaje,

a tym, którzy postępują uczciwie, ukażę Boże zbawienie.

Refren

Śpiew przed Ewangelią: J 3,16

Aklamacja: Chwała tobie, słowo Boże.

Tak Bóg umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego; każdy, kto w Niego wierzy, ma życie wieczne.

Aklamacja

Ewangelia: Łk 19,1-10

Słowa Ewangelii według św. Łukasza

Jezus wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A był tam pewien człowiek, imieniem Zacheusz, zwierzchnik celników i bardzo bogaty. Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejdz prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: „Do grzesznika poszedł w gościnę”. Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: „Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnienie”. Na to Jezus rzekł do niego: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło”.

Oto słowo Pańskie.

3. Rachunek sumienia

Wysłuchaliśmy słowa Bożego. W jego świetle chcemy ocenić nasze postępowanie od ostatniej ważnej spowiedzi świętej. Słowo Boże nie tylko osądza, ale również zawiera obietnicę zbawienia. Któż z nas nie chce, aby Chrystus przyszedł dzisiaj do niego? Któż z nas nie chce doświadczyć na sobie miłującego spojrzenia Jezusa, jakiego doświadczył Zacheusz? Jeżeli chcemy przeżyć radość, jaką on przeżył, przyjmijmy postawę grzesznika. Z dzisiejszej Ewangelii wiemy, że Jezus nie przychodzi do sprawiedliwego, ale właśnie do grzesznika.

Zanim wspólnie przeprowadzimy rachunek sumienia, poprośmy Ducha Świętego o otwarcie naszych serc na Jego łaskę.

Modlitwa o światło Ducha Świętego

Duchu Święty, Duchu miłości, Ty wiesz, jak łatwo ulegamy złudzeniu, że jesteśmy doskonali i że nie potrzebujemy nawrócenia, nie widzimy więc grzechu tam, gdzie on jest. Oświeć nasze umysły i rozgrzej nasze serca, abyśmy wyraźnie zobaczyli dzisiaj w naszych duszach miejsca, w których brak jeszcze miłości Boga Ojca, bliźnich i siebie.

Chwila ciszy.

Rachunek sumienia uczynimy na podstawie Dziesięciu Przykazań Bożych. Po wymienieniu każdego z nich zostaną podane pytania, na które każdy z nas w ciszy sobie odpowie.

Pierwsze trzy przykazania Dekalogu dotyczą miłości Boga. Nasza miłość wobec Niego jest odpowiedzią na Jego miłość, ponieważ On pierwszy nas umiłował. Jeśli nie kochamy Boga lub jeśli kochamy Go zbyt słabo, grzeszymy. Zastanawiając się wspólnie nad tym, czy wypełnialiśmy nakaz: „Będziesz miłował Pana, Boga swego” (Mk 12,30), możemy wzmocnić naszą miłość do Boga.

Przykazanie I: „Nie będziesz miał cudzych bogów przede Mną”

- Czy wiara w to, że Bóg mnie kocha, była dla mnie źródłem szczęścia?
- Czy znajdowałem czas na modlitwę i na rekolekcje? Czy do modlitwy podchodziłem jak do rozmowy z kochającym Ojcem w niebie?

- Czy w okresie Wielkiego Postu powstrzymałem się od rozrywek nieliczących z czasem pokuty? Czy w piątki, ze względu na wspomnienie męki Pańskiej, nie spożywałem pokarmów mięsnych?
- Czy nie dopuściłem się świętokradztwa, przyjmując Komunię św. w sposób niegodny?
- Czy pragnienie pełnienia woli Boga w moim życiu było moim największym pragnieniem?
- Co było dla mnie podstawą decyzji życiowych: słowo Boże i nauczanie Kościoła czy np. strach przed odrzuceniem, opinia ludzka, własne nawyki, moja pożądlivość?

Przykazanie II:

„Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego, nadaremno”

- Czy imię Boga, które zostało mi objawione, służyło do tego, aby Go wielbić, wzywać i głosić bliźnim przez świadectwo życia? Czy też do innych celów?
- Czy podejmując ważne decyzje, nie zawierałem wróżbom i horoskopom, zamiast zdać się na Opatrzność Bożą i prowadzenie przez Boga?
- Czy nie uprawiałem czarnej magii, praktyk satanistycznych?

Przykazanie III: „Pamiętaj, abyś dzień święty święcił”

- Czy uczestniczyłem we Mszy św. w każdą niedzielę i święta? Czy nie opuściłem Mszy św. z własnej winy?
- Czy Msza św. była dla mnie osobistym i wspólnotowym spotkaniem z Panem, czy uczestniczyłem w niej tylko z przyzwyczajenia i obowiązku?
- Czy umiałem powstrzymać się od niekoniecznej pracy w niedzielę?
- Czy nie wpadłem w nawyk niedzielnych zakupów?

Przykazania Dekalogu od czwartego do dziesiątego dotyczą relacji do człowieka, co wiąże się z nakazem: „Będziesz miłował bliźniego swego” (Mk 12,31). Jeżeli nie czerpiemy ze źródła miłości, którym jest Bóg, nie możemy miłować bliźnich. Pan Jezus wezwał nas, abyśmy się wzajemnie miłowali, tak jak On nas umiłował (por. J 13,34). Nie miłując się wzajemnie, popełniamy grzech, ponieważ jesteśmy stworzeni przez Boga. Obrażając naszych braci

i siostry, obrażamy Boga. Aby wzrastać w miłości bliźniego, odpowiedzmy sobie na następujące pytania.

Przykazanie IV: „Czcij ojca swego i matkę swoją”

- Czy okazywałem miłość i szacunek wobec moich najbliższych?
- Czy znajdowałem czas na budowanie prawidłowych więzi w rodzinie?
- Czy w sytuacjach konfliktowych starałem się zrozumieć racje bliźnich, prowadzić dialog, czy przeciwnie: reagowałem krzykiem, agresją, a potem kryłem w sercu urazę, gniew, pragnienie zemsty?
- Czy sam byłem zdolny do przebaczenia? Czy sam umiałem prosić o przebaczenie, jeżeli odkryłem swoją winę?
- Czy moi najbliżsi nie cierpieli z mojego powodu?
- Czy zabiegałem w domu o atmosferę miłości, uprzejmości i poczucia bezpieczeństwa?
- Czy umiałem słuchać współmałżonka i pozwalałem mu wypowiedzieć się do końca?
- Jakie relacje łączyły mnie z moimi dziećmi? Czy troszczyłem się o ich wszechstronne, a zwłaszcza religijne wychowanie? Czy modelowałem się z nimi?
- Czy byłem stanowczy, a zarazem wyrozumiały wobec dzieci? Czy starałem się dawać im przykład chrześcijańskiego życia?
- Jak wyglądała miłość w stosunku do moich rodziców i teściów: czy mogli liczyć z mojej strony na szacunek i wsparcie?
- Za co powinienem dzisiaj przeprosić rodziców, współmałżonka, dzieci?
- Jak odnosiłem się do braci i sióstr, księży ze wspólnoty parafialnej, do której należę?
- Czy w jakiś sposób uczestniczę w życiu społecznym, biorąc odpowiedzialność choćby w najmniejszym stopniu za sprawy cywilne, polityczne, charytatywne, parafialne, sportowe?

Przykazanie V: „Nie zabijaj”

- Czy nie narażałem życia i nie szkodziłem zdrowiu bliźnich poprzez lekkomyślność, bijatyki, znęcanie fizyczne albo psychiczne?
- Czy przestrzegałem zasad Kodeksu drogowego, aby nie narażać życia swojego i innych?
- Czy zawsze stałem na straży życia poczętego?
- Czy nie zatrutowałem powietrza, wody, ziemi, utylizując odpady w sposób nieekologiczny?
- Czy nie narażałem własnego zdrowia i życia, np. poprzez nadmierne spożywanie alkoholu, palenie papierosów, używanie narkotyków?
- Czy nie jestem uzależniony od alkoholu, papierosów, narkotyków, seksualności, komputera, telewizji, hazardu, pracy? Jeżeli tak, to czy robię coś, aby wyzwolić się z nałogu?
- Czy nie doprowadzałem swojego organizmu do skrajnego przemęczenia, czy wręcz wyczerpania, osłabiając odporność na pokusy?
- Czy nie próbowałem się targnąć na swoje życie?
- Czy kochałem i rozwijałem swoje życie takie, jakie jest, jako bezcenny dar od Boga?

Przykazanie VI: „Nie cudzołóż”

- Czy byłem wierny wobec współmałżonka? Czy nie prowadziłem podwójnego życia?
- Czy nie powinienem zerwać szkodliwego związku?
- Czy nie popełniłem grzechu przeciwko czystości sam lub z inną osobą?
- Czy nie kupowałem i nie oglądałem gazet bądź filmów pornograficznych? Czy nie wchodziłem na pornograficzne strony internetowe? Jeżeli tak, to ile razy?

Przykazanie VII: „Nie kradnij”

- Czy nie ukradłem czegoś?
- Czy nie byłem leniwy?

- Czy byłem rzetelny w pracy?

Przykazanie VIII:

„Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu”

- Czy nie kłamałem, nie oszukiwałem i nie byłem obłudny?
- Czy nie mówiłem o bliźnich złych rzeczy, które wymyślałem?
- Czy wprowadzam pokój w swoim środowisku i czy nie jestem przyczyną podziałów między ludźmi?

Przykazanie IX: „Nie pożądaj żony bliźniego swego”

- Czy nie popełniam grzechów przeciwko czystości przez myśli, pragnienia, spojrzenia?
- Czy nie pobudzałem do tych grzechów innych przez sprośne żarty, nieodpowiedni sposób ubierania się i kokieterię?

Przykazanie X: „Nie pożądaj rzeczy, która jest bliźniego”

- Czy nie byłem chciwy, zazdrosny o rzeczy i ludzi?
- Czy – jeżeli pełnię funkcję kierowniczą – odnosiłem się z szacunkiem do podwładnych, czy traktowałem ich instrumentalnie?

Chwila ciszy.

W jakim aspekcie powinienem się szczególnie poprawić? Niech prawda o nas samych będzie dla nas nie powodem przygnębienia, ale serdecznego żalu. Chodzi o to, aby zasmucenie z powodu grzechu ustąpiło miejsca radości płynącej z przebaczenia. Niech się to stanie za sprawą sakramentu pojednania, do którego teraz przystąpimy.

4. Indywidualna spowiedź

5. Obrzęd Komunii Świętej

C.: Módlmy się do Ojca w niebie, aby nas zbawił od złego.

W.: *Ojciec nasz...*

C.: Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

W.: Panie, nie jestem godzien...

Śpiew: *Ogrodzie Oliwny*

Następuje rozdzielanie Komunii Świętej

Śpiew: *Duszo Chrystusowa*

Módlmy się:

Wszchemogący Boże, spraw, niech przyjęty przez nas sakrament † uzdrowi nasze dusze i ciała, * abyśmy mogli radować się owocami łaski, która zbawia całego człowieka. Przez Chrystusa, Pana naszego.

6. Obrzędy zakończenia

Pan Jezus spojrział na nas dzisiaj z miłością i przyszedł do nas w gościnę jak do celnika Zacheusza. Jeżeli Jezus na nas tak patrzy, niech każdy z nas po tej spowiedzi świętej spojrzy na siebie wzrokiem Jezusa. I wychodząc z kościoła, spróbujmy stąpać w promieniach Jego miłującej obecności. Niech świadomość, że On jest przy nas, będzie dla nas zawsze wielką pomocą w codziennym życiu. W tym duchu przyjmijmy błogosławieństwo.

C.: Pan z wami.

W.: I z duchem twoim.

C.: Niech was błogosławi Bóg Wszchemogący, Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W.: Amen.

C.: Idźcie w pokoju Chrystusa.

W.: Bogu niech będą dzięki.

Śpiew: *Błogosław, Panie, nas*

MODLITEWNA NOWENNA PRZED UROCZYSTOŚCIĄ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Dzień I: 31 maja 2019 (piątek)

Święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

Dziś, w święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny, rozpoczynamy czas modlitewnej nowenny przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego. Maryja, udając się do swojej krewnej, dzieli się z nią matczyną radością. Gdy Elżbieta słyszy pozdrowienie Maryi, odczuwa, że i w jej łonie poruszyło się dzieciątko. Módlmy się dziś, abyśmy jak Maryja i Elżbieta, posłuszni natchnieniom Ducha Świętego, mogli szczerze i w prostocie serca uwielbiać Boga, który i w naszym życiu czyni wielkie rzeczy.

2. Myśli do homilii

Za przykładem apostołów, którzy z Maryją, Matką Jezusa, i innymi uczniami trwali 9 dni jednomyślnie na modlitwie, oczekując obietnicy Ojca, także my pragniemy przygotować się przez wspólną modlitwę na przyjście Ducha Świętego. Wierzmy, że On nieustannie zstępuje na Kościół, udziela mu swoich darów, ożywia go i przenika swoją mocą i miłością. Wierzmy, że On objawia światu Boga Ojca i Jezusa Chrystusa. Pragniemy otrzymać moc Ducha Świętego i dzięki niej być Bożymi świadkami w rodzinie, w naszej parafii, wspólnocie, w naszym kraju i gdziekolwiek Bóg nas pośle.

Dziś wspominamy dzień nawiedzenia Elżbiety przez Maryję. Matka Najświętsza i Elżbieta przeżywają radość w Panu. Jest ona dziełem Ducha Świętego. Można powiedzieć, że maleńki Jan Chrzciciel zostaje uświęcony obecnością Jezusa, którego przynosi Maryja. Ona do końca zawierzyła Duchowi Świętemu, stając się Jego narzędziem. To impuls również dla nas, by-

śmy razem z Matką Bożą nieustannie wyśpiewywali Bogu hymn uwielbienia: „Uwielbiaj, duszo moja, Pana”.

To szczególna łaska, że tegoroczną nowennę przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego rozpoczynamy wraz z Najświętszą Maryją Panną, która była przy narodzinach Kościoła. Matka Boża jest bowiem wzorem Kościoła, który napełniony Duchem Świętym, jest obecny we współczesnym świecie i głosi Chrystusa Zbawiciela.

3. Modlitwa wiernych

Przez wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny, która całkowicie poświęciła się tajemnicy odkupienia, zwróćmy się do Boga z naszymi prośbami:

Módlmy się za Kościół święty, aby nieustannie odnawiał się i odmładzał w mocy Ducha Świętego. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, naszego biskupa N. i wszystkich pasterzy Kościoła, aby obdarzeni mądrością i rozważą, prowadzili lud Boży do zbawienia. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za naszą ojczyznę, aby Duch Święty prowadził ją zawsze drogami sprawiedliwości i pokoju. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za zmarłych, aby zmartwychwstały Pan przyjął ich do swojego królestwa. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas, otaczających ołtarz Pana, byśmy jak Maryja nawiedzająca swoją krewną Elżbietę nieśli innym radość i pokój. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący Boże, przyjmij nasze pokorne prośby w tym szczególnym dniu, gdy posłuszna Twojemu głosowi Dziewica Maryja, nosząca w sobie Twojego Syna, nawiedziła św. Elżbietę. Spraw, abyśmy zawsze podążali za głosem Ducha Świętego i wraz ze świętymi chwalili Cię wiecznie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dzień II: 1 czerwca 2019 (sobota)

Wspomnienie obowiązkowe św. Justyna, męczennika (pierwsza sobota miesiąca), XXIII Spotkania Młodych na Polach Lednickich, Dzień Dziecka.

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

Przeżywamy drugi dzień nowenny przed Zesłaniem Ducha Świętego. Dziś patronuje nam św. Justyn, męczennik i gorliwy apologeta chrześcijański, który jako pierwszy przybliżył środowisku pogańskiemu prawdę o Duchu Świętym. Prośmy za jego wstawiennictwem, aby nasza wiara była silna i mocna. O taką wiarę modlą się dziś także młodzi zgromadzeni na Polach Lednickich. Jednocząc się z nimi, błagamy Boga o odwagę i męstwo, by nasze życie chrześcijańskie było pięknym świadectwem umiłowania Chrystusowego krzyża.

2. Myśli do homilii

W dzisiejszej Ewangelii Jezus mówi: „O cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię moje” (J 16,23b). Akcentować tylko „o cokolwiek”, a zapominać o słowach „w imię moje” to tak jakby pominąć logikę działania Pana Jezusa czy zapomnieć o niej. Chrystus uczy nas ufności pełnej pokory, zawierzenia, rozpoznawania Jego woli w naszym życiu.

Dzisiejszy patron, św. Justyn, zachęca nas, byśmy wierzyli „w [imię] Jezusa Chrystusa, którego uznajemy za Syna Boga prawdziwego” (*Apologia* I, 13). Gdy trwamy na modlitewnym czuwaniu przed Zesłaniem Ducha Świętego, należy też przypomnieć o tym, że modląc się „w imię Ojca” i „w imię Syna”, warto także modlić się „w imię Ducha”. O Jego działaniu na podstawie starotestamentalnych tekstów Pisma Świętego wspomina św. Justyn. Ukazuje postaci proroków jako oświeconych przez Ducha Świętego i obdarzonych przez Niego poszczególnymi darami – mądrością, rozumem, radą, mocą, pobożnością i bojaźnią (*Dialog z Tryfonem* 4,1; 87,5).

Modlitwa w imię Trójcy Świętej od lat gromadzi też młodych na Polach Lednickich. Proszą oni Boga przez Jezusa w Duchu Świętym o szczęśliwą przyszłość. Proszą, aby bez lęku mogli podjąć wyzwania, jakie stawia przed nimi świat, aby być autentycznymi świadkami zbawienia – solą dla ziemi i światłem dla świata.

3. Modlitwa wiernych

Z ufnością zwróćmy się w modlitwie do Boga, przyzywając wstawiennictwa św. Justyna:

Za Kościół święty, aby tak prowadził swoją misję zbawiania, by chrześcijanie mieli odwagę żyć dla miłości. *Ciebie prosimy...*

Za dzieci, aby przez poznawanie Ewangelii, uczestnictwo w niedzielnej Mszy św. i codzienną modlitwę przybliżyły się do Jezusa. *Ciebie prosimy...*

Za młodych zgromadzonych dziś na Polach Lednickich, aby zawsze wybierali Chrystusa i czynili Go Panem każdej chwili swojego życia, przynosząc obfite owoce wiary, nadziei i miłości. *Ciebie prosimy...*

Za wszystkich czcicieli Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, aby idąc za Jej przykładem, oddawali Jezusowi hołd autentycznej i szczerzej wiary. *Ciebie prosimy...*

Za naszych zmarłych, aby cieszyli się życiem wiecznym w niebie. *Ciebie prosimy...*

Za nas samych, aby nasz udział w tej liturgii przyczynił się do naszego osobistego uświęcenia oraz do uświęcenia naszej wspólnoty parafialnej. *Ciebie prosimy...*

Boże, który zesłałeś Ducha Świętego na swoich apostołów, spełnij ufne prośby Twojego ludu, a skoro dałeś nam łaskę wiary, obdarz nas również pokojem i jednością. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dzień III: 2 czerwca 2019 (niedziela)

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, XII Dzień Dziękczynienia, święto Opatrzności Bożej

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

Gromadzimy się dziś na sprawowaniu liturgii w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Chrystus wstępuje do swojego umiłowanego Ojca, ale nie pozostawia nas samych. Jest z nami podczas każdej Eucharystii, gdy spotykamy Go w sakramentalnych znakach, oczekując Jego powtórnego przyjścia w chwale. W tym szczególnym dniu daje nam też zapowiedź, abyśmy oczekiwali na Ducha Świętego. A gdy On na nas zstąpi, otrzymamy Jego moc i będziemy odważniejszymi świadkami Pana. W naszych modlitwach łączymy się także z naszymi braćmi i siostrami zgromadzonymi w Warszawie, w Świątyni Opatrzności Bożej, i razem przeżywamy XII Dzień Dziękczynienia.

2. Myśli do homilii

W dniu wniebowstąpienia Pan Jezus nakazał swym apostołom nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca. Mówił do nich: „Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym [...]. Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami [...], aż po krańce ziemi” (Dz 1,4.8).

Pan Jezus, jako zwycięzca grzechu i śmierci, wstępuje dzisiaj do nieba. Na pewno nie porzuca nas w ludzkiej niedoli, lecz wyprzedza nas w drodze do niebieskiej ojczyzny, aby umocnić naszą nadzieję, że jako członkowie Kościoła również tam kiedyś wejdziemy. Pragnie dać nam udział w swoim bóstwie.

Dziś w Warszawie-Wilanowie i w parafiach całej Polski obchodzimy XII święto Dziękczynienia Bożej Opatrzności za wszelkie otrzymane dobrodziejstwa. Zawierzamy też Bogu sprawy naszego życia, życia naszych rodzin, miast i wiosek oraz całej ojczyzny. Oczekując na modlitwie dnia Pięćdziesiątnicy, prosimy, aby Duch Święty stał się źródłem życia i jedności całej wspólnoty wierzących.

3. Modlitwa wiernych

Wpatrując się w niebo i oczekując powtórnego przyjścia Chrystusa, przedstawmy Mu nasze pokorne prośby:

Módlmy się za Kościół, by odważnie głosił całemu światu prawdę o Chrystusie, który przebywa w niebie z Ojcem i Duchem Świętym. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za papieża Franciszka, za naszego biskupa N. i za wszystkich pasterzy Kościoła, aby byli wiernymi świadkami Jezusa. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za naszą ziemską ojczyznę – Polskę, aby trwając w wierności Bogu i Ewangelii, wiodła wszystkich ludzi ku prawdziwej szczęśliwości. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za wszystkich pielgrzymów zgromadzonych dziś w Warszawie, w Świątyni Opatrzności Bożej, i za wszystkich wspierających budowę tego szczególnego wotum narodu, aby kolejny Dzień Dziękczynienia był okazją do pomnażania dobra. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za wspólnoty duszpasterskie działające przy naszej parafii, aby czas nowenny przed Zesłaniem Ducha Świętego był owocnym czasem modlitwy o siedmiorakie dary. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas samych, byśmy podążali za Chrystusem, który jest drogą, prawdą i życiem. *Ciebie prosimy...*

Panie Jezu Chryste, który zasiadasz po prawicy Ojca, wysłuchaj pokornych prośb Twojego ludu, który z wiarą i oddaniem zwraca się do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Dzień IV: 3 czerwca 2019 (poniedziałek)

Wspomnienie obowiązkowe świętych męczenników Karola Lwanga i Towarzyszy.

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

W kolejnym, czwartym dniu nowenny przed Zesłaniem Ducha Świętego gromadzimy się na wspólnej modlitwie przy ołtarzu Pańskim. Dziś patronują nam święci męczennicy Kościoła w Ugandzie. Pod koniec XIX w. wielu chrześcijan w tym kraju oddało życie za Chrystusa. Wśród umęczonych szczególną stałością w wierze odznaczyli się Karol Lwanga i jego 21 towarzyszy. Prośmy za ich wstawiennictwem, za wszystkich prześladowanych chrześcijan na świecie, aby nigdy nie stracili nadziei, że moc Ducha Świętego przemieni serca tych, od których doznali krzywdy i uciemnienia.

2. Myśli do homilii

W dzisiejszym czytaniu z Dziejów Apostolskich (19,1-8) św. Paweł spotyka w Efezie kilku uczniów, którzy uwierzyli w Jezusa, i zadaje im pytanie: „Czy otrzymaliście Ducha Świętego, gdy przyjęliście wiarę?”. A oni odpowiedzieli mu: „Nawet nie słyszeliśmy, że istnieje Duch Święty”. W tym tygodniu, kiedy przygotowujemy się do uroczystości Zesłania Ducha Świętego, warto zastanowić się, czy my naprawdę wierzymy w Ducha Świętego. Czy współpracujemy z Tym, którego przyjęliśmy w sakramencie bierzmowania?

Wspominając świętych męczenników z Ugandy, prośmy dziś Pana Boga o odwagę wyznawania naszej wiary, a Ducha Świętego prośmy szczegól-

nie o dar męstwa. Karol Lwanga i Towarzysze nie chcieli się wyprzec swojej wiary, przeciwstawili się nienawiści miłością, aby w ten sposób być świadkami Ewangelii. Oni żyli nadzieją nagrody w wieczności, do końca pozostając pokornymi i ubogimi w duchu.

Trwając w modlitewnej nowennie, błagajmy i my o moc Ducha Świętego, abyśmy z wiarą przyjmowali Bożą wolę, taką, jaka ona jest, i wypełniali ją w codziennym życiu.

3. Modlitwa wiernych

Przez wstawiennictwo dzisiejszych patronów módlmy się w intencjach Kościoła, pamiętając zwłaszcza o prześladowanych za wiarę:

Módlmy się za Kościół święty, szczególnie w krajach prześladowanych, by krzyż Chrystusa stał się dla Jego wyznawców skutecznym umocnieniem. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, aby jego głos, który jest głosem cierpiącego Kościoła, był zawsze w pełni słyszalny. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za głodujących i cierpiących niedostatek, by spotkali się z życzliwością dobrych ludzi. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za zmarłych wyznawców Chrystusa, by sam Bóg stał się ich nagrodą za szlachetne i mężne wyznawanie Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas samych, abyśmy nigdy nie tracili nadziei, że moc Ducha Świętego przemieni serca ludzi i odnowi oblicze tej ziemi. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący Boże, wysłuchaj naszych pokornych prośb w dniu, gdy wspominamy zwycięstwo świętych męczenników z Ugandy. Daj nam stałość w wierze i miłości wśród doświadczeń życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dzień V: 4 czerwca 2019 (wtorek)

Dzień powszedni

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

W kolejny dzień po wniebowstąpieniu Pana Jezusa spotykamy się na Eucharystii, oczekując wypełnienia obietnicy zesłania Ducha Świętego. Pra-

gniemy dobrze się przygotować, aby przeżyć na nowo tę świętą tajemnicę naszej wiary, gdy Duch Święty w pięćdziesiątym dniu po Zmartwychwstaniu zstąpił na Kościół i zamieszkał w nim na zawsze. Dziękujemy Panu Bogu, że nieustannie napełnia Nim Kościół, zespala go i jednoczy, zstępując przez sakramenty, a szczególnie uświęcając chleb i wino, aby stały się Ciałem i Krwią Pana, oraz uświęcając tych, którzy je przyjmują.

2. Myśli do homilii

Dzisiejsze pierwsze czytanie (Dz 20,17-27) podaje nam konkretny przykład wpływu Ducha Świętego na życie i decyzję św. Pawła. Apostoł Narodów, przynaglany Duchem, udaje się do Jerozolimy. I w naszym życiu Duch Święty pragnie odgrywać ważną rolę, tak jak odgrywał ją w życiu apostołów.

W jaki sposób możemy usłyszeć głos Ducha Świętego? Najbardziej znane sposoby to oczywiście modlitwa i lektura Biblii. Warto zwracać się do Ducha Świętego szczególnie w trudnych, granicznych momentach naszego życia. Prosić o roztropność wyboru, którego muszę dokonać, czy decyzji, która może poważnie zaważyć na mojej przyszłości.

Podczas każdej niedzielnej i świątecznej Eucharystii wyznajemy wiarę w Ducha Świętego, odmawiając *Credo*: „Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi. Który wspólnie z Ojcem i Synem odbiera uwielbienie i chwałę; który mówił przez proroków”. Zwróćmy uwagę, by te wzniosłe słowa nie były wypowiedzane zbyt automatycznie, pospieszenie i bez zastanowienia. Także przez ich pilne i świadome odmawianie świadomość obecności Ducha Świętego w naszym życiu będzie wzrastać.

3. Modlitwa wiernych

Zgromadzeni w mocy Ducha Świętego, zwróćmy się w ufnej modlitwie do Boga z naszymi prośbami i potrzebami:

Módlmy się za Kościół Chrystusowy, by głoszona przez niego Ewangelia dotarła do najdalszych zakątków świata. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za pasterzy Kościoła, szczególnie za Ojca Świętego Franciszka i naszego biskupa N. Niech oświeceni światłem Ducha Świętego, będą wiernymi sługami Chrystusa dla dobra wszystkich. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za chorych i cierpiących, aby miłosierny Bóg był ich umocnieniem i uzdrowieniem. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się zmarłych, aby w miłosierdziu Boga znaleźli pokój i wieczny odpoczynek. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas samych, niech Duch Święty nas prowadzi, abyśmy postępowali zawsze jak dzieci Boga. *Ciebie prosimy...*

Spraw, prosimy Cię, wszechmogący Boże, niech zajaśnieje nad nami blask Twojej chwały, a Duch Święty niechaj Twoim światłem umocni nasze serca. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dzień VI: 5 czerwca 2019 (środa)

Wspomnienie obowiązkowe św. Bonifacego, biskupa i męczennika

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

Trwamy w modlitewnej nowennie przed Zesłaniem Ducha Świętego. Dziś w liturgii patronuje nam św. Bonifacy, biskup i męczennik. Święty Jan Paweł II przedstawiał go jako wzór dla ewangelizatorów Europy. Porzucił on bowiem swoje spokojne życie w ojczyźnie, w Anglii, aby jako cudzoziemiec ze względu na Chrystusa głosić Ewangelię wśród ludów germańskich i Franków. Niech odważne świadectwo tego gorliwego biskupa będzie dla nas zachętą, abyśmy w swym życiu przyjęli słowo Boże jako istotny punkt odniesienia i żarliwie kochali Kościół.

2. Myśli do homilii

W dzisiejszym pierwszym czytaniu (Dz 20,28-38) św. Paweł mówi do starszych Kościoła efeskiego: „Uważajcie na samych siebie i na całe stado, nad którym Duch Święty ustanowił was biskupami, abyście kierowali Kościołem Boga, który On nabył własną krwią”. Ponadto Apostoł Narodów ostrzega, aby byli czujni i uważali na tych, którzy mogą głosić przewrotne nauki.

Można powiedzieć, że dzisiejszy patron bardzo wziął sobie do serca słowa św. Pawła. Bonifacy, biskup napełniony Duchem Świętym, biskup roztropny, nieustraszenie bowiem i odważnie zwalczał wiarę w pogańskie bożki i nie lękał się wrogów moralności chrześcijańskiej. Nie zrażał się ani wielkimi przeciwnościami, które napotykał, ani niepowodzeniami czy porażkami. Z oddaniem i miłością czuwał nad powierzoną sobie częścią Kościoła, nad którą Duch Święty ustanowił go biskupem.

Podziękujmy dziś Panu Bogu za posługę naszego biskupa N. To Duch Święty ustanowił go biskupem, aby z miłością i odwagą kierował naszym Kościołem diecezjalnym. Głęboko wierzymy, że Duch Święty jednoczy Kościół, dlatego prosimy, aby nieustannie go uświęcał i miał zawsze w opiece naszego pasterza.

3. Modlitwa wiernych

Przez wstawiennictwo św. Bonifacego, biskupa i męczennika, skierujemy do Boga, Ojca Wszechmogącego, nasze prośby i błagania:

Módlmy się za Kościół święty, by moc Ducha Bożego pomagała mu w skutecznym świadczeniu, że Bóg jest miłością. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, aby Pan Bóg zachował go w zdrowiu i bezpieczeństwie oraz błogosławił jego posłudze pracy duszpasterskiej. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za naszego biskupa N., aby wytrwale i z mocą głosił Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nasze rodziny, aby budowały swoje życie na fundamencie wiary i miłości. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za naszych bliskich zmarłych, aby Pan Bóg obdarzył ich łaską zbawienia. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas, tu zgromadzonych, aby Duch Święty odnawiał nasze życie i pomnażał w nas miłość do bliźnich. *Ciebie prosimy...*

Ojciec nieskończenie dobry, Ty przez Jezusa w Duchu Świętym objawiasz nam swoją miłość. Wysłuchaj nas przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dzień VII: 6 czerwca 2019 (czwartek)

Dzień powszedni, pierwszy czwartek miesiąca

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

Zgromadzeni na modlitwie, oczekujemy na Zesłanie Ducha Świętego. To On oświeca nas światłem wiary i rozlewa w naszych sercach miłość. To On uczy nas modlitwy, a nasze pragnienie świętości ma w Nim swoje źródło. Prośmy dziś Pana Boga, aby zapalił nasze serca miłością Ducha Świętego i napeł-

nił je pokorą, łagodnością, cierpliwością i oddaniem. W pierwszy czwartek miesiąca módlmy się również o nowe i święte powołania kapłańskie, misyjne i do życia konsekrowanego, aby Dobra Nowina była głoszona w mocy Ducha Świętego wszystkim ludziom.

2. Myśli do homilii

Dzisiejsza Ewangelia (J 17,20-26) przywołuje prośbę Jezusa wypowiedzianą podczas Ostatniej Wieczery, aby „wszyscy stanowili jedno”. Jezus stanowi jedno wraz z Ojcem i z Duchem. Ta jedność jest jednością w miłości. Ta miłość jest doskonała, jest święta, a każda z Osób Boskich jest w tej miłości pełna szczęścia. Bóg w Trójcy Świętej Jedyny pragnie i nas obdarzać tą miłością – miłością, która jednoczy i zespala.

Miłość jest wymieniana jako pierwszy z owoców Ducha Świętego. „Owoce zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobro, wierność, łagodność, opanowanie” (Gal 5,22-23). Od miłości się zaczyna i na niej się buduje.

Jedność w miłości charakteryzująca Trójcę Świętą jest również wzorem dla każdej ze wspólnot. Od wspólnoty rodzinnej po wspólnoty parafialne, diecezjalne, cały Kościół – wszyscy są powołani do jedności ze sobą nawzajem. We wszystkich zamieszkał Jezus, wszyscy otrzymali tego samego Ducha. Skoro Jezus w dzisiejszej Ewangelii prosi, to znaczy, że jest wolą Boga, abyśmy byli jedno w Ojcu, w Synu i w Duchu. Tym, który daje jedność, jest Bóg w Trójcy Świętej Jedyny, będący jednocześnie miłością doskonałą.

3. Modlitwa wiernych

Zjednoczeni w jedności i miłości, przedstawmy Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu nasze ufne prośby:

Módlmy się za Kościół, aby Duch Święty nieustannie go odnawiał i odmładzał oraz utwierdzał w wierze. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, aby wspierany modlitwami wszystkich wiernych, głosił słowa Chrystusa dające życie wieczne. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za biskupów i kapłanów, aby nieustannie z gorliwością podejmowali Chrystusowe wezwanie do głoszenia Dobrej Nowiny. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za ludzi młodych, aby mieli odwagę otworzyć się na głos powołania do życia kapłańskiego lub zakonnego i przyłączyć się do grona odważnych świadków Jezusa Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za chorych, aby umacniali się Eucharystią, która daje siłę do pokonywania codziennego bólu i cierpienia. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas samych, niech Duch Święty zawsze nas podtrzymuje, aby nigdy nie gasły lampy naszej wiary, nadziei i miłości, i by były one światłem dla świata. *Ciebie prosimy...*

Wszchemogący Boże, wysłuchaj naszych pokornych prośb i spraw, abyśmy mieli odwagę żyć zawsze dla miłości. Wysłuchaj nas przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dzień VIII: 7 czerwca 2019 (piątek)

Dzień powszedni, pierwszy piątek miesiąca

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

Nasza modlitewna nowenna przed Zesłaniem Ducha Świętego zmierza ku końcowi. Z tym większą gorliwością błagamy o łaski Ducha Świętego. Potrzebujemy Go jak wody, aby żyć. Prosimy, aby zstąpił na nas ponownie i nauczył nas jedności, odnowił nasze serca, nauczył nas kochać i przebaczać. W pierwszy piątek miesiąca, gdy czcimy Najświętsze Serce Pana Jezusa i zadość czynimy za nasze grzechy, pragniemy otworzyć nasze serca na działanie Ducha, by pomagał nam On w przemianie naszego codziennego życia na lepsze.

2. Myśli do homilii

Dzisiejsza Ewangelia (J 21,15-19) ukazuje nam postać św. Piotra, który trzykrotnie wyznaje Panu Jezusowi swoją miłość, mówiąc: „Ty wiesz, że Cię kocham”. To pokorne wyznanie otwiera mu drogę do stania się filarem i fundamentem Kościoła. Ten fragment Ewangelii poprzedza werset: „Duch Święty was wszystkiego nauczy; przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem” (por. J 14,26). To Duch Święty będący w sercu apostoła uzdolnił go do tak wielkiej szczerości.

Wspólnym mianownikiem Ducha Świętego i serca jest miłość. Boża miłość jest najcenniejszym darem Serca Jezusa i Jego Ducha. Pierwszy piątek miesiąca jest doskonałą okazją, aby ukazać tę duchowość. Nabożeństwo do Serca Jezusa inspirowane miłością wdzięczną, pragnącą pokutować i zadośćuczynić Bożemu Sercu za wszelkie grzechy i zniewagi. Cześć oddawana Duchowi Świętemu także inspirowane miłością, która pobudza, aby dzielić się darami i charzmatami.

Tę wspólną duchowość ukazują także jedno z wezwań litanii: „Serce Jezusa, w łonie Matki Dziewicy przez Ducha Świętego utworzone”. Serce Jezusa, całkowicie ludzkie serce, zostało uformowane w Chrystusie przez Ducha Świętego (por. Łk 1,35).

3. Modlitwa wiernych

Przez Najświętsze Serce Zbawiciela zwróćmy się do Boga w naszych wspólnych potrzebach:

Za Kościół święty, aby mocą Ducha Świętego zwiastował całemu światu niezgłębione bogactwa Bożej łaski i miłosierdzia. *Ciebie prosimy...*

Za Ojca Świętego Franciszka, za wszystkich biskupów i prezbiterów, by kierowani Duchem Świętym, nieustannie odradzali Kościół i byli pasterzami według Serca Jezusowego. *Ciebie prosimy...*

Za naszą ojczyznę, aby rządzący nią kierowali się zasadami sprawiedliwości i prawdziwym dobrem wszystkich Polaków. *Ciebie prosimy...*

Za zatwardziały grzeszników, aby doznawszy Bożego miłosierdzia, powrócili na drogi wiodące do zbawienia. *Ciebie prosimy...*

Za samotnych, aby trwając przy Sercu Chrystusa, odnaleźli siłę, miłość i pokój. *Ciebie prosimy...*

Za nas samych, abyśmy byli miłosierni jak Ojciec i spieszyli z pomocą ludziom potrzebującym. *Ciebie prosimy...*

Miłosierny Ojczy, wejrzyj na pokorną modlitwę swego ludu i przemieniaj nasze serca, abyśmy pragnęli tylko tego, co jest miłe Tobie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dzień IX: 8 czerwca 2019 (sobota)

Wspomnienie obowiązkowe św. Jadwigi Królowej

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

Nasza modlitewna nowenna dziś osiąga swój szczyt. W przeddzień uroczystości Pięćdziesiątnicy, kiedy Kościół ponownie przeżywa zesłanie Ducha Świętego na Maryję i apostołów, gromadzimy się w naszym parafialnym wieczerniku, aby doświadczyć łask Ducha Świętego. Przeżywamy dziś wspomnienie św. Jadwigi Królowej. Ona, otwarta na działanie Ducha Bożego, nie szczędziła pomocy biednym i mimo młodego wieku zawsze działała z roztropnością, męstwem i łagodnością, mając na uwadze chwałę Boga, dobro Kościoła i swojego ludu. O podobną postawę prosimy dziś dla nas samych.

2. Myśli do homilii

W dzisiejszym śpiewie przed Ewangelią usłyszeliśmy słowa: „Poślę wam Ducha Prawdy, On doprowadzi was do całej prawdy” (por. J 16,7.13). Zastanówmy się więc nad działaniem Ducha Świętego w prowadzeniu Kościoła i każdego z nas do Prawdy. To On prowadzi nas na spotkanie z Jezusem, pełnią Prawdy, i wprowadza nas w Prawdę, to znaczy sprawia, że możemy wejść w coraz głębszą komunie z samym Jezusem, dając nam poznanie Bożych spraw.

Duch Prawdy działa w naszym sercu, rozbudzając w nas *sensus fidei* (zmysł wiary), jak uczynił to w życiu i posłudze św. Jadwigi Królowej. Ona, kierując się w życiu wiarą, mimo krótkiego życia odznaczała się szczególnym duchem służby i wrażliwości. Wszystkie swoje talenty, całe swoje życie oddała na służbę Chrystusa, wierząc w wieczną nagrodę.

Przyzywając dziś wstawiennictwa św. Jadwigi, orędowniczki prawdy i dobra oraz strażniczki chrześcijańskiej kultury i obyczajów, prosimy Ducha Świętego, abyśmy i my patrzyli na świat i codzienność oczyma wiary. Niech nasza wiara będzie światła i żarliwa, abyśmy świadectwem życia mogli dzielić się nią z innymi. Niech to w nas nieustannie rozbudza właśnie Duch Święty.

3. Modlitwa wiernych

Zjednoczeni w Duchu Świętym wokół Chrystusowego ołtarza, zanieśmy przed Oblicze miłosiernego Boga nasze serdeczne modlitwy za wstawiennictwem św. Jadwigi Królowej:

Módlmy się za Kościół święty, aby był prawdziwą wspólnotą wiary, nadziei i miłości. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, naszego biskupa N. i wszystkich pasterzy Kościoła, aby poprzez swoją posługę i nauczanie nieustraszenie ukazywali całemu światu Ducha Prawdy, którego Bóg posyła do ludzkich serc. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za naszą ojczyznę, aby św. Jadwiga Królowa wypraszała nieustannie Polakom szczęście i pokój. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za ubogich i potrzebujących pomocy, aby doświadczywszy wsparcia ze strony wierzących w Chrystusa, mogli wychwalać miłosierdzie Boże. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za zmarłych, aby w miłosierdziu Boga znaleźli pokój i wieczny odpoczynek. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas samych, abyśmy nie szczędzili pomocy biednym, jak czyniła to św. Jadwiga. *Ciebie prosimy...*

Duchu Święty, który zgromadziłeś nas dziś wokół ołtarza w jedności wiary, wysłuchaj naszych pokornych prośb i napełnij nasze serca swoją łaską. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Dzień IX: 8 czerwca 2019 (sobota)

Wigilia uroczystości Zesłania Ducha Świętego

1. Wprowadzenie do Mszy Świętej

Nasza modlitewna nowenna dobiega dziś końca i osiąga swój szczyt. W wigilię uroczystości Pięćdziesiątnicy, kiedy Kościół ponownie przeżywa zesłanie Ducha Świętego na Maryję i apostołów, gromadzimy się w naszym parafialnym wieczerniku, aby doświadczyć łask Ducha Świętego. Jest On wielkim darem zmartwychwstałego Chrystusa, otwierającym nasze umysły i serca na wiarę w Jezusa jako Syna posłanego przez Ojca, i prowadzi nas do przyjaźni, do komunii z Bogiem.

2. Myśli do homilii

Nie bez powodu Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii Mszy św. wigilijnej przyrównał Ducha Świętego do wody (J 7,37-39). Święty Franciszek z Asyżu

mówił o wodzie, że jest pokorna: „Pochwalony bądź, Panie mój, przez siostrę wodę, która jest bardzo pożyteczna i pokorna, i cenna, i czysta”. Czasem człowiek pije herbatę, kawę albo je barszcz, ale nikt nie mówi, że pije wodę z herbatą, kawą czy wodę z burakami. W tym przypadku woda nie istnieje w naszej pamięci. Żeby zrozumieć, ile dla nas znaczy, musimy w którymś momencie przeżyć jej brak. Można by powiedzieć, że Duch Święty jest jak woda, a to znaczy, że jest w nas tak głęboko, że nie zawsze Go rozpoznajemy.

Jezus przyszedł na świat, aby dać nam Ducha Świętego – „wodę żywą”, aby nasze życie było prowadzone i ożywiane przez Boga. I dlatego ta „woda żywa” – Duch Święty może zaspokoić pragnienie naszego życia, ponieważ mówi nam, że jesteśmy dziećmi Pana Boga, które On kocha z całego serca.

Ciekawa i ciągle aktualna jest wypowiedź metropolity Ignatiosa z ekumenicznego zjazdu w Uppsali z 1968 r.: „Bez Ducha Świętego Bóg jest daleki, Chrystus jest przeszłością, Ewangelia martwą literą, Kościół tylko organizacją, władza panowaniem, posłannictwo propagandą, kult przywoływaniem wspomnień, a postępowanie po chrześcijańsku moralnością niewolników”. Te słowa ukazują, jak bardzo Kościół i my wszyscy potrzebujemy Ducha Świętego.

3. Modlitwa wiernych

Zgromadzeni jak apostołowie w Wieczerniku, ciesząc się darami Ducha Świętego, módlmy się z ufnością do Boga Wszechmogącego:

Módlmy się za Kościół, aby umocniony przez Ducha Świętego, rozwijał się i wzrastał w jednej wierze i miłości. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za Ojca Świętego Franciszka, naszego biskupa N. i wszystkich pasterzy Kościoła, aby z uwagą wsłuchiwali się w głos Ducha Świętego. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za naszą umiłowaną ojczyznę, aby panował w niej duch zgody i solidarności, wzajemne zrozumienie i uczciwość, a wierność Bożym przykazaniom przyczyniała się do poszanowania praw każdego człowieka. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za prześladowanych za wiarę, aby Duch Święty dał im męstwo i wytrwanie. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za zmarłych, by nasza modlitwa pomogła im jak najszybciej zjednoczyć się z Chrystusem. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas samych, abyśmy nasze decyzje powierzali Duchowi Świętemu i pozwolili, aby to On nas prowadził i nami kierował. *Ciebie prosimy...*

Wszechmogący Boże, wysłuchaj naszych prośb, które z wiarą zanosimy do Ciebie, i mocą swojego Ducha kieruj naszym życiem według Twojego upodobania. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

NABOŻEŃSTWO DZIĘKCZYNNNE ZA SAKRAMENT BIERZMOWANIA: „TAK I JA WAS POSYŁAM”

Celebrans w kapie koloru białego wraz z asystą udaje się do ołtarza, aby dokonać wystawienia Najświętszego Sakramentu.

1. Śpiew na wejście: *Idźcie na cały świat*

2. Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu: *Kłaniam się Tobie*

3. Akt uwielbienia

Z największą wiarą, pokorą i miłością klęczymy u Twoich stóp, Boże utajony w tej Najświętszej Hostii, i oddajemy Ci pokłon, na jaki tylko możemy się zdobyć. Wielbimy Twoje Bóstwo i człowieczeństwo ukryte pod postaciami chleba. Wielbimy Twoje Ciało, które było przybite za nas do krzyża, i Twoją Krew przelaną za nas, i Twoje Serce dla nas otwarte. Wielbimy za siebie i za tych, którzy Cię nie znają i poznać nie chcą, oraz za tych, którzy Cię słowem i czynem znieważają. Oby na świecie wszyscy ludzie głosili Twoją chwałę! Oby wszystkie serca najzarliwiej odpowiadały Ci miłością za miłość! A że godzien jesteś nieskończonej chwały, przeto wzywamy wszystkie dusze na ziemi i w czyśćcu, wszystkich świętych i aniołów w niebie wraz z ich Królową, Bogarodzicą Maryją, by nam pomogli wielbić Ciebie, Syna Boga Żywego, razem z Ojcem i Duchem Świętym.

Święty, Święty, Pan Bóg zastępów, obecny w Najświętszym Sakramencie, pełne są niebios a i ziemia Twojej chwały.

4. Śpiew: *Niech będzie chwała i cześć*

5. Słowo Boże: J 20,19-23

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: „Pokój wam!”. A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus zno-

wu rzekł do nich: „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam”. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”.

6. Komentarz

Apostołowie usłyszeli słowa Zmartwychwstałego: „Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam”. Do wypełnienia powierzonej misji otrzymali moc Ducha Świętego. To pozwoliło im działać odważnie i owocnie.

W sakramencie bierzmowania, podobnie jak apostołowie, otrzymaliśmy moc Ducha Świętego. To szczególny dar, który w konsekwencji staje się zadaniem na rzecz Kościoła i wyposażeniem w misję Chrystusa wobec świata.

Na skutek bierzmowania każdy chrześcijanin ma prawo odnieść do siebie słowa proroka: „Duch Pański nade mną, dlatego mnie namaścił i posłał mnie, abym głosił radosną nowinę ubogim” (Iz 61, 1-2a). Do tego samego zachęca apostoł Paweł: „Tak i wy, skoro ubiegacie się o dary Ducha, starajcie się obfitować w te, które służą ku zbudowaniu Kościoła” (1 Kor 14,12). Otrzymany dar Ducha Świętego uzdalnia do budowania Kościoła jako Mistycznego Ciała Chrystusa, pogłębienia z nim więzów i rozwijania go.

Staliśmy się prawdziwymi apostołami Jezusa Chrystusa. Dlatego odważnie wypełniamy powierzoną nam misję. Jezus posyła nas do świata i pozwala w sposób doskonalszy stać się Jego obrazem. W chwili milczenia podziękujmy teraz Bogu za sakrament bierzmowania i prosimy pokornie, abyśmy stali się żywymi członkami Kościoła, służącymi wszystkim na wzór samego Chrystusa. Dajmy się prowadzić Duchowi Świętemu w misji posłania do świata.

Kilka minut ciszy.

7. Śpiew: *Przybądź, Duchu Święty*

8. Modlitwa

Wdzięczni za otrzymany sakrament bierzmowania, módlmy się:

Boże Wszechmogący, w sakramencie bierzmowania wlałeś w serca nasze Ducha Twego jako rękojmię przyszłej naszej w Tobie chwały. Jego jesteśmy własnością, spraw tedy, byśmy utwierdzili się w Jego mocy. Duchu

Święty, Duchu umiejętności, naucz nas patrzeć na wszystko, co jest stworzone, w świetle Twoim, abyśmy poznali znikomość rzeczy ziemskich i całą naszą nadzieję położyli w Bogu.

Duchu Święty, Duchu rady, ukaż tam, gdzie nasza myśl zawodzi, co trzeba nam czynić, a czego zaniechać, kiedy mówić, a kiedy milczeć. Naucz nas sprawiedliwości i kieruj nas ku dziełom miłości i miłosierdzia. Duchu Święty, Duchu bojaźni Bożej, natchnij nas odrazą do każdego grzechu, strzeż w pokusach, pomóż ujarzmić nieopanowane namiętności, obdarz nas łaską ducha dziecięctwa wobec Ojca Najwyższego, zachowaj od wszelkiej pychy i zuchwałości.

Duchu Święty, Duchu pobożności, w Tobie wołamy: „Abba! Ojcze!”. Rozpal w nas żar miłości Boga, obudź gorliwość dla spraw Jego, daj, abyśmy całym sercem poświęcili się Jego służbie.

Duchu Święty, Duchu męstwa, naucz nas świętej, chrześcijańskiej odwagi, abyśmy nie lękali się podejmować rzeczy wielkich dla Boga, abyśmy dla Niego znosili krzyże i doświadczenia, a w niebezpieczeństwach naszą ufność w Nim pokładali.

Duchu Święty, Duchu mądrości, naucz nas wnikać w głębię prawdy Bożej, daj nam stałość i pewność wiary, pomóż poznać wielkość Boga, która przewyższa wszelkie nasze pojęcie.

Duchu Święty, Duchu rozumu, prowadź nas do doskonałości. Ty dajesz nam poznać, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Daj nam zrozumieć wielkość miłości Bożej i naszego powołania, radość i pocieszenie z tego płynące. Abyśmy stanęli kiedyś przed Bogiem twarzą w twarz i poznali Go, tak jak poznani jesteśmy. Amen.

9. Śpiew: *Przyjdź, Duchu Święty, ja pragnę*

10. Z nauczania papieża Franciszka

Nowość Boga nie przypomina nowości świata, które wszystkie są tymczasowe, przemijają i których szuka się coraz bardziej. Nowość, którą Bóg daje naszemu życiu, jest ostateczna, i nie tylko w przyszłości, kiedy będziemy z Nim, ale również dziś: Bóg czyni wszystko nowym, Duch Święty przemienia nas naprawdę i chce przemienić, również poprzez nas, świat, w którym żyjemy. Otwórzmy drzwi Duchowi, pozwólmy, by nas prowadził, pozwólmy, by

stałe działanie Boga uczyniło z nas nowych mężczyzn i nowe kobiety, ożywianych miłością Boga, którą daje nam Duch Święty⁵.

11. Modlitwa *A idąc, przepowiadaj* bł. Teresy z Kalkuty

Duch Boży zamieszkał w moim sercu,
wezwaną postawił w tym miejscu.
I oto moje zadanie,
oto moje zadanie.

Idź z Dobrą Nowiną do biednych,
więźniom głos wyzwolenie,
ślepcom dar widzenia,
dźwigaj z prochu zdeptanych,
a idąc, przepowiadaj, mówiąc,
że przybliżyło się królestwo Boże.
A idąc, przepowiadaj, mówiąc,
że przybliżyło się królestwo Boże.

Jak Ojciec Mnie posłał, tak Ja was posyłam.
Nieście świadectwo przez świat,
przez cały ten świat.

Tobołek twój pusty,
nie trzeba dwóch koszul.
Robotnik zarobi na sobie,
zarobi na sobie.

Nie dbaj o to, co powiesz,
nie dbaj o to, co wiesz.
Duch Boży przemówi w twym sercu,
Przemówi w twym sercu.

⁵ Fragment homilii papieża Franciszka podczas udzielania sakramentu bierzmowania (Franciszek, *Błogosławieni miłosierni. Słowa do młodych*, Kraków 2016 s. 158–159).

12. Śpiew przed błogosławieństwem: *Bądźże pozdrowiona Hostyjo żywa*

13. Modlitwa przed błogosławieństwem

14. Błogosławieństwo

15. Śpiew:

Ojcze, chwała Tobie, swe życie składam Tobie, kocham Ciebie.
Jezu, chwała Tobie, swe życie składam Tobie, kocham Ciebie.
Duchu, chwała Tobie, swe życie składam Tobie, kocham Ciebie.

16. Śpiew na wyjście: *Głos imię Pana*

PROPOZYCJA ADORACJI DLA KAPŁANÓW: „KAPŁAN W MOCY BOŻEGO DUCHA”

1. Pieśń: *Kłaniam się Tobie*

2. Modlitwa

Panie Jezu Chryste, Ty jesteś obecny tutaj, w Najświętszym Sakramencie. Pozdrawiam Cię i uwielbiam. Dobrze, że tu jestem przed Tobą – ja, Twój kapłan. W sakramencie święceń kapłańskich otrzymałem Twojego Ducha, który upodabnia mnie do Ciebie, tak abym mógł działać w Twoim imieniu i żywić te same uczucia. Głębokie zjednoczenie z Twoim Duchem z jednej strony zapewnia skuteczność mojemu działaniu sakramentalnemu *in persona Christi*; z drugiej strony ta jedność domaga się także wyrażenia w żarliwej modlitwie, w moim konsekwentnym życiu, w miłości pasterskiej zatroskanej o zbawienie braci i siostr. Domaga się, jednym słowem, mojego osobistego uświęcenia (por. PDV 33).

Za moje zaniedbania w rozwoju duchowym i za każdy wynikający z tego mój grzech pragnę Cię z głębi mojego serca przepraszać.

Będziemy powtarzać: *Przepraszam Cię z całego serca!*

Jezu, Ty przez Ducha Świętego głosisz mnie, kapłanowi, słowo Boże i chcesz mnie nim ubogacić i umocnić; za brak prawdziwej otwartości mojego kapłańskiego serca...

Jezu, Ty pragniesz, aby moje serce było żyzną glebą dla Twojego słowa; za bezradność Twojego słowa w spotkaniu z zatwardziałością mojego serca...

Jezu, słuchanie i medytacja Twojego słowa są warunkiem jego owocnego głoszenia; za to, że tak łatwo i beztrąsko zaniedbuję tę praktykę...

Jezu, wiem, że prawdziwe głoszenie Twojej Ewangelii to przepowiadanie w miłości. Prawdę, którą chcę ludziom przekazać, trzeba najpierw zrodzić w swoim sercu. Prosto od biurka, od komputera nie mogę iść do ludzi, powinienem pokłęczyć przed tabernakulum; za to, że tak rzadko jestem w kościele, z Tobą sam na sam...

Jezu, świadomość Twojej obecności ma fundamentalne znaczenie dla mojego kapłańskiego życia i mojej posługi; za brak systematycznego pielęgnowania spotkań z Tobą w Najświętszym Sakramencie...

Jezu, wydaje mi się, że pracuję dla Twojej chwały. Gdy jednak pojawiają się większe trudności, gdy usłyszę krytykę, gdy nie spotykam się – ze strony przełożonych czy wiernych – z taką akceptacją, jakiej oczekuję, wtedy irytuję się, unoszę albo pogrążam w smutku i przygnębieniu; za to, że nie szukam bezinteresownie Twojej chwały, lecz siebie samego...

Jezu, wiem, że im trudniejsze są doświadczenia życiowe, im więcej doświadczam cierpienia, tym więcej powinienem się modlić, bo przecież Ty wszystko widzisz, wszystko wiesz i jesteś ze mną w tym, co przeżywam; za to, że o tej prawdzie zapominam, że gdy wydaje mi się, że milczysz, że jesteś daleko, wtedy unikam spotkania z Tobą...

Jezu, każdą chwilę mego życia, każdą czynność chcę poprzedzać i wiązać z modlitwą, abym przez to mógł odczytać w każdej chwili Twoją wolę; za to, że zapominam o najważniejszym pytaniu mojego życia: „Czego chcesz ode mnie, Panie?”...

Jezu Chryste, czuję się niekiedy jak twarda, spieczona ziemia, pokryta cierniami pokus i piętrzących się zarazem trudności z samym sobą. Wiem, że głoszone przeze mnie słowo – wychodzące właśnie z takiego serca – nie przynosi już owoców. A przecież tak „niewiele” potrzeba – wziąć Ewangelię do ręki, pójść do kościoła i powiedzieć: „Mów, Panie, Twój sługa słucha”. Wtedy moje serce, serce kapłana, będzie się napełniać Tobą i już niczego więcej nie będzie mi potrzeba; postanawiam odnowić i gorliwie pielęgnować spotkania z Tobą w Twoim słowie i w Najświętszym Sakramencie.

Wysłuchuję się w okrzyk wychodzący z gorącego serca św. Augustyna: „Jakże cudowna jest głębia Twoich słów! Patrzymy na jej powierzchnię, która się do nas jak do dzieci uśmiecha. Lecz pod nią, Boże mój, jakaż cudowna głębia! Lęk ogarnia, gdy się wejrzy w nią, cześć pełna lęku, miłość pełna drżenia” (*Wyznania* XII, 14).

Proszę o doświadczenie „miłości pełnej drżenia” w spotkaniu z Tobą w Twoim słowie. Prowadź mnie przez Twojego Ducha, Ducha Świętego.

Modlitwa w ciszy – 5 minut.

3. Śpiew: *Panie, przebacz nam*

4. Modlitwa

Kardynał Joseph Ratzinger, jako biskup Ratzybony, w jednym ze swoich kazań wygłoszonych w czasie Mszy Krzyżma powiedział do księży: „Kapłan powinien być przede wszystkim *uduchowionym człowiekiem*. Potrzebujemy *uduchowionych duchownych*”. Czy ja jestem *uduchowionym kapłanem*? – zastanowię się nad tym głęboko:

- *Uduchowiony* kapłan medytuje codziennie słowo Boże przed Najświętszym Sakramentem. Żadne zajęcia – ważne i bardzo potrzebne – jak: odwiedziny chorych, przygotowanie katechezy i kazania, prowadzenie spotkań grupowych, pielgrzymki, wycieczki itp. nigdy nie „kradną” czasu jego osobistej modlitwy – ona ma zawsze priorytet! Obfite owoce jego własnej modlitwy są widoczne w jego postawie życiowej i w jego pracy.

Czy tak jest w moim życiu? *Chwila milczenia.*

- *Uduchowiony* kapłan celebrować dostojnie Mszę św., nigdy się nie spieszy, a po Komunii św. odczuwa potrzebę, aby usiąść i w ciszy – przy akompaniamencie gry organowej – porozmawiać z Jezusem Chrystusem, umożliwiając tym samym wiernym osobiste spotkanie z Nim.

Czy ja tak celebrować Mszę Świętą? *Chwila milczenia.*

- *Uduchowiony* kapłan nigdy nie idzie na ambonę z czyimś kazaniem, gdyż systematycznie odprawiana medytacja słowa Bożego dostarcza mu duchowego bogactwa, którym się dzieli z wiernymi. Ważna dla niego jest także krótka homilia głoszona we Mszy św. odprawianej w dni powszednie.

Czy to jest także mój styl? *Chwila milczenia.*

- *Uduchowiony* kapłan, spowiadając, nie sprowadza dawanej nauki do kilku stereotypowych zdań, lecz nawiązuje w niej do słabości penitenta i wynikających z nich grzechów, aby mu wskazać kierunek pracy nad sobą; kapłan jest także gotowy, na życzenie penitenta, aby mu towarzyszyć w rozwoju duchowym.

Czy mnie na to stać? *Chwila milczenia.*

- *Uduchowiony* kapłan nie sprowadza katechezy chrzcielnej do jednorazowego spotkania z rodzicami dziecka i kilku uwag do-

tyczących liturgii sakramentu chrztu św., lecz rozmawia z nimi o wierze, o modlitwie i o Kościele, wpisując te tematy w zadanie wychowania chrześcijańskiego dziecka – odnowa wiary i odnowa Kościoła mogą się dokonać przez solidną formację rodziców w czasie przygotowania do chrztu dziecka!

Czy ja tę prawdę wprowadzam w życie? *Chwila milczenia.*

- *Uduchowiony* kapłan dostrzega – często ukrytą – biedę w rodzinach parafii i potrafi pomóc, przeznaczając na to także własne oszczędności.

Czy ja to też potrafię? *Chwila milczenia.*

Duchu Święty, proszę Cię o światło i o pokorę, abym w Twojej prawdzie spojrział na moje życie i na moją kapłańską posługę.

Modlitwa w ciszy – 5 minut.

5. Śpiew: *Pójdź do Jezusa*

6. Modlitwa

Duchu Święty, Boże, który mieszkasz we mnie, uwielbiam Cię za miłość Twą i dar Twej Osoby. Jesteś we mnie w jedności z Ojcem i Synem; jesteś we mnie, jednocząc mnie z braćmi i siostrami na ziemi i w niebie; przychodzisz do mnie w słowie i sakramencie; przychodzisz w Ciele Chrystusa i w ciałach moich sióstr i braci. Ty pragniesz, abym się przemieniał w świątynię przez przyjmowanie Bożego życia, poprzez wolne „tak” wypowiedane Tobie na modlitwie i wyrażone w uczynkach miłości. Ty mnie przemieniasz w Eucharystii, aby móc objawiać ludziom mądrość Jezusa, który niczego dla swojej chwały nie czynił, lecz dla Tego, który Go posłał dla zbawienia naszego – Ojca.

Ty, Duchu Święty, wzbudzasz we mnie słowa modlitwy – uwielbienia, dziękczynienia, prośby, aby całe moje życie zlało się w jeden nurt z życiem Jezusa Chrystusa, doskonałego Człowieka, nowego Adama. Ty kształtujesz we mnie Chrystusa, gdyż żaden człowiek przedtem nie posiadał takiej pełnej miłości Bożej jak wcielony Syn. Nikt wcześniej nie odczuwał takiej radości jak On, pełniąc wolę Boga Ojca. Tylko w Nim ziemia i niebo, stworzenie i Stwórca mogły w całkowitej harmonii i zespoleniu wysławiać jedność Bożego zamysłu wobec całego świata, odbicie odwiecznej miłości Osób Trójcy.

Proszę Cię, [Duchu Święty], uwolnij mój wzrok, słuch i uczucia od tego, co przyziemne. Daj mi oczy i uszy Jezusa; daj mi Jego serce, aby królestwo

Boże żyło we mnie, a ja w królestwie. Uwolnij mnie od przywiązania do grzechu, abym mógł postępować w wolności Bożego dziecka [...].

Proszę Cię, Duchu Święty, Boże, najdoskonalszy darze Bożej miłości dla nas, stworzeń, abys nas przeobstwił, uświęcił i przemienił na wzór Chrystusa. Abyś wyjął stare serce z ciała i włożył we mnie chwalebne Serce Jezusa; abyś przeobraził moje ciało i przeniknął moją wolę, tak abym wraz z Chrystusem-Eucharystią mógł całkowicie należeć do Ojca i pełnić Bożą wolę.

Proszę Cię także, Duchu Miłości, abys uświęcił moją miłość, uzdalniając mnie do miłości miłosiernej wobec grzeszników i nieprzyjaciół, czyniąc mnie w ten sposób światłem świata i solą ziemi.

Niech Twoja świętość sprawi, aby komunია z Ciałem i Krwią Chrystusa uzdolniła mnie do złożenia siebie w ofierze, ku chwale Boga Ojca.

O Duchu Święty, Boże, pragnę Cię zawsze wielbić w Twoich dziełach i w Twoich świętych! Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu!⁶

Modlitwa w ciszy – 5 minut.

7. Śpiew: *Przed tak wielkim Sakramentem*

Następuje błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

⁶ Por. ks. K. Guzowski, *Duch Święty a Eucharystia*, Częstochowa 2014, s. 139–141.

KS. GRZEGORZ ŚMIECIŃSKI (KATOWICE)

NABOŻEŃSTWO NA UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

ZAKOŃCZENIE DRUGIEGO ROKU REALIZACJI PROGRAMU DUSZPASTERSKIEGO⁷

1. Śpiew: *Idziesz przez wieki* (Siedl. 312)

2. Znak krzyża i pozdrowienie

3. Wprowadzenie

Siostry i bracia! W ostatnią niedzielę roku liturgicznego nasz wzrok kierujemy ku Chrystusowi, Królowi Wszechświata. Przychodzimy, by uczcić naszego Boga, Króla nieba i ziemi, bo w Nim, przez Niego i dla Niego zostało wszystko stworzone. On jest także naszym Królem. Uświadamiamy to sobie podczas każdej Mszy św., gdy celebrans w naszym imieniu woła: „przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie”. Takie też powinno być nasze codzienne życie.

„Czy Ty jesteś Królem żydowskim?” – pytanie Piłata od ponad dwudziestu wieków nieustannie stawiane jest Jezusowi. „Czy Ty jesteś Królem?” Obyśmy świadectwem naszego życia odpowiadali wszystkim pytającym. Trzeba nam zatem wołać: Panie Jezu Chryste, przyjdź królestwo Twoje!

Zgromadzeni wokół Chrystusa Pana, dziękujmy za każde dobro, które stało się naszym udziałem w kończącym się roku duszpasterskim. Chciejmy dziękować Chrystusowi Królowi za działanie Ducha Świętego w różnorodności i bogactwie charyzmatów. Dziękujmy za wszystkie dary Ducha Świętego, które przyczyniają się do budowania jedności Kościoła.

4. Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu: *Idzie, idzie Bóg prawdziwy* (Siedl. 238)

⁷ Źródło śpiewów: ks. J. Siedlecki, *Śpiewnik kościelny*, red. ks. W. Kałamarz CM, Kraków 2017 (wyd. XLI, uznane przez KEP jako ogólnopolski śpiewnik liturgiczny).

5. Modlitwa do Jezusa, naszego Króla i Pana (modlitwa polecana przez KEP w liście pasterskim z 16 X 2016 r.)

Jezu Chryste, Królu Wszechświata, Panie nasz i Boże,
Odkupicielu rodzaju ludzkiego, nasz Zbawicielu!
Ty, który mówiłeś, że królestwo Twoje nie jest z tego świata,
który wzywałeś nas do szukania królestwa Bożego
i nauczyłeś nas prosić w modlitwie do Ojca: „przyjdź królestwo Twoje”,
wejrzyj na nas, klęczących przed Twoim Majestatem.
Wywyższamy Cię, oddajemy Ci cześć i uwielbienie.
Pokornie poddajemy się Twemu panowaniu i Twemu prawu.
Świadomi naszych win i zniewag zadanych Twemu Sercu,
przepraszamy za wszelkie nasze grzechy i zaniedbane dobro.
Wyrażamy naszą skruchę i prosimy o zmiłowanie.
Przyrzekamy zabiegać o pomnożenie Twojej chwały,
dziękować za nieskończone miłosierdzie, które okazujesz
z pokolenia na pokolenie,
wiernością i posłuszeństwem odpowiadać na Twoją miłość.
Boski Królu naszych serc, niech Twój Święty Duch
wspiera nas w realizacji tych zobowiązań, chroni od zła
i dokonuje naszego uświęcenia.
Niech pomaga nam porządkować całe nasze życie
i posłannictwo Kościoła.
Króluj nam, Chryste! Króluj w naszej Ojczyźnie, króluj
w każdym narodzie,
na większą chwałę Przenajświętszej Trójcy i dla zbawienia ludzi.
Spraw, aby nasze rodziny, wioski, miasta i świat cały objęło
Twe królestwo:
królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski,
królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju,
teraz i na wieki wieków. Amen.

6. Śpiew: *Chrystus Pan, wczoraj i dziś* (Siedl. 310)

7. Modlitwa z aktem poświęcenia rodziny ludzkiej

Nieśmiertelny Królu Wieków, Panie Jezu Chryste, nasz Boże i Zbawicielu! Klękamy przed Twoim obliczem i wyznajemy wobec nieba i ziemi, że

jesteś Królem naszych serc i umysłów. Uznajemy Cię Królem Wszechświata. Odnawiamy dziś przymierze zawarte przy chrzcie św. i uroczyście ponownie podczas sakramentu bierzmowania. Wyrzekamy się grzechu i szatana, i wszystkiego, co prowadzi do zła. Przyrzekamy żyć w wolności dzieci Bożych, a przede wszystkim zobowiązujemy się działać w tym kierunku, aby zatriumfowały prawa Twojego królestwa – królestwa prawdy, sprawiedliwości, miłości i pokoju. Pragnąc uwielbić majestat Twojej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy:

K.: O Jezu Najśłodszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, wejrzyj na nas, korzających się u stóp Twego ołtarza.

W.: **Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy.**

K.: Oto dzisiaj każdy z nas oddaje się dobrowolnie Najświętszemu Sercu Twemu, aby jeszcze ściślej zjednoczyć się z Tobą. Wielu nie zna Ciebie wcale, wielu odwróciło się od Ciebie, wzgardziwszy przykazaniami Twymi. Zlituj się nad jednymi i drugimi, o Jezu najłaskawszy, i pociągnij wszystkich do świętego Serca swego. Królem bądź nam, o Panie, nie tylko wiernym, którzy nigdy nie odstępili od Ciebie, ale i synom marnotrawnym, którzy Cię opuścili.

W.: **Spraw, aby do domu rodzicielskiego wrócili co prędzej i nie zginęli z nędzy i głodu.**

K.: Króluj tym, których albo błędne mniemania uwiodły, albo niezgoda oddziela; przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary, aby rychło nastąpiła jedna owczarnia i jeden pasterz. Użycz Kościołowi Twemu bezpiecznej wolności. Udziel wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, aby ze wszystkiej ziemi, od końca do końca, jeden brzmiał głos:

W.: **Chwała bądź Bożemu Sercu, przez które stało się nam zbawienie. Jemu cześć i chwała na wieki. Amen.**

8. Śpiew: *Najświętsze Serce Boże* (Siedl. 291)

9. Modlitwa przeplatana śpiewem: *Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus Władcą nam!* (Siedl. 311)

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, racz uczynić serca nasze na wzór Najświętszego Serca Twego. Niech Twój Święty Duch zstąpi i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi. Wołamy zatem: Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus Władcą nam!

Śpiew: *Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus
Władcą nam!*

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, wierzymy, że zostaliśmy posłani w Twoje imię, tak jak Ty zostałeś posłany przez Ojca. Pozwól nam zrozumieć, że tej misji nie pełnimy sami. Ty, który obiecałeś nam Ducha Świętego, otwieraj nas ciągle na Jego działanie w naszych sercach i w sercach tych, do których nas posyłasz.

Śpiew: *Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus
Władcą nam!*

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, Twój Duch działa w sposób niedostrzegalny dla naszych oczu. Pomóż nam rozpoznawać owoce Jego działania. Napełnij nas podziwem i wdzięcznością za to, co dobre, szlachetne i wielkie, gdziekolwiek się znajduje. Spraw, byśmy się otwierali na tych, których prowadzi Twój Duch, i razem z nimi przyspieszali nadejście w świecie Twojego królestwa.

Śpiew: *Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus
Władcą nam!*

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, który nas powołujesz na swoich świadków, udzielaj nam darów obiecanego Ducha, byśmy zdołali spełnić to zadanie. Pozwól nam przewycięzać obojętność i wrogość miłością, jaką rozlewasz w naszych sercach, i radością, jakiej doznajemy w spotkaniu z innymi. Otwieraj nas na głos Ducha, który nam podpowiada, co mamy mówić i czynić, by dotrzeć do serc napotykanym ludzi.

Śpiew: *Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus
Władcą nam!*

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, świadomi własnej słabości, staramy się być blisko cierpiących na ciele i duszy. Udzielaj nam mocy Twojego Ducha, który pociesza i uzbraja do walki ze złem. Spraw, byśmy współczując z tymi, którzy cierpią, szczerze pełnili naszą posługę ku Twojej chwale i dla dobra naszych bliźnich.

Śpiew: *Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus
Władcą nam!*

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, Księżę pokoju, napełnij nasze serca Duchem zgody i radości. Pomóż nam z szacunkiem i miłością odnosić się do tych, którzy od nas się różnią. Wyzwól nas z chęci szukania własnej ko-

rzyści. Naucz nas dzielić się z innymi tym, co dobre i słuszne, oraz budować razem prawdziwy pokój.

Śpiew: *Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus
Władcą nam!*

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, w dniu Pięćdziesiątnicy zesłałeś swego Ducha na tych, którzy zgromadzili się w Twoje imię. Ty ich posłałeś, by zwiastowali wielkie dzieła Boże. Napełnij również nas darami Ducha Świętego, byśmy odważnie głosili zbawienie, które od Ciebie pochodzi. Porwij nasze serca wichrem zstępującym z nieba i zwróć je ku Ewangelii, aby nasze słowa zdołały pociągnąć ludzi ku Tobie.

Śpiew: *Chrystus Wodzem, Chrystus Królem, Chrystus, Chrystus
Władcą nam!*

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, zgromadzeni na modlitwie, na zakończenie roku duszpasterskiego, dziękujemy Ci za dar Twojego Ducha, który nieustannie kieruje Kościołem. Dziękujemy za Jego natchnienia. Dziękujemy za to, że nasze współdziałanie z Duchem Świętym odnawia oblicze tej ziemi. Za to wszystko, co dobre i budujące, a co stało się naszym udziałem, niech Bóg będzie uwielbiony.

Tobie, Ojcze, który nas miłujesz,
Tobie, Chryste, Światłości świata,
Tobie, Paraklecie i Wodo żywa,
Trójcy Świętej chwała, teraz i na wieki!

10. Śpiew: *Ciebie, Boga, wystawiamy* (Siedl. 636)

11. Modlitwa na zakończenie

Boże Ojcze, Ty przez swojego Ducha rozlewasz miłość w naszych sercach. Usłysz modlitwę, jaką zanosimy do Ciebie: *Ojczy nasz...*

Chwila ciszy.

12. Śpiew: *Pozdrawiamy Cię* (Siedl. 268)

13. Oracja, błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

14. Śpiew: *Niech zawsze i wszędzie* (Siedl. 253)

15. Śpiew: *Króluj nam, Chryste* (Siedl. 315)

